

Vostè ha d'observar
**Dies Sants de
Déu**

Vacances o
demoníiques?

Sap vostè on diversos dies festius i dies van venir?

"Quan va arribar el dia de Pentecosta arribar la plenitud, estaven tots reunits en un mateix lloc." (Fets 2: 1)

Bob Thiel, Ph.D.

Vostè ha d'observar **Dies Sants de Déu Vacances o demoníques?**

per Bob Thiel, Ph.D.

Són els dies de festa de Déu s'enumeren en la Bíblia?

Quins dies va guardar Jesús?

Quin dia van guardar els Apòstols?

Quin dia van fer els primers seguidors de Crist mantenien?

¿Observa alguna festa?

Saps d'on vénen?

Sap per què vostè i altres poden observar?

Algun tenir connotacions religioses?

Pot ser que s'han d'observar les vacances demoníques?

Què importa a Déu el que és possible que mantingui dies?

Si vostè creu que són cristians, possiblement estàs celebrant els demoníacs o pagans que Jesús condemnaria? Si és així, oi importa prou com perquè el segueixi Jesús en això?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 by Nazarene Books. Edition 2.2. Produced for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Crèdits: Foto de portada presa el Dia de Pentecosta a Nova Zelanda per Joyce Thiel. Al llarg del text s'utilitzen diverses traduccions de la Bíblia; quan no s'indica cap nom ni abreviatura, es fa referència a la New King James Version (NKJV) (Thomas Nelson, Copyright © 1997; usada amb permís).

contingut

- 1. Dies Sants vs. festes populars**
- 2. Pasqua: És només per la mort de Crist?**
- 3. Nit Cal vigilar els Dies de Pans sense Llevat**
- 4. Pentecosta: La veritat sobre el seu anomenat i l'increïble regal de Déu**
- 5. Festa de les Trompetes: Retorn de Crist i els esdeveniments que van conduir a ella**
- 6. Dia de l'Expiació: Satanàs obté Desterrat**
- 7. Festa dels Tabernacles: Un cop d'ull del que sembla el món com el Regne de Crist Baix**
- 8. últim gran dia: sorprenent pla de salvació de Déu per a la humanitat**
- 9. errors de traducció i el dissabte**
- 10. Reempaquetades Vacances demoníques**
- 11. Dies o Mentides Sant de Déu?**

Dia Sant Calendari

Informació de contacte

Nota: Aquest llibre és una traducció de la versió anglesa feta per intel·ligència artificial, per això algunes expressions poden no reflectir completament l'original, però l'esperança és que s'hi apropin. La versió anglesa està disponible de manera gratuïta en línia a www.ccog.org.

1. Dies Sants vs. festes populars

Dels nombrosos grups que professen el cristianisme, la pràctica totalitat observar alguns dies festius o Dies Sants.

Ha d'observar els Dies Sants de Déu o les vacances demoníques?

Sembla una pregunta senzilla amb una resposta fàcil. I per a aquells que estiguin disposats a creure en la Bíblia, en lloc de diverses multituds, ho és.

D'on els Dies Sants i festius vénen? ¿Vénen de la Bíblia o es relacionen amb les observacions tradicionals pagans / demoníques?

Si vostè creu que vostè és un cristià, el que realment saben quins dies, si és el cas, vostè ha de tenir i per què?

Aquest breu llibre se centra en els Dies Sants anuals bíblics i té informació sobre algunes de les vacances anuals que altres observen.

La Paraula de vacances

D'acord amb el diccionari *Webster*, la *festa* món vi originalment de l'antiga Anglès *hāligdæg*. Tot i el que la gent ara semblen pensar, aquest terme en realitat no vol dir temps lliure per gaudir d'unes vacances- significava *dia sant*.

Per descomptat, no tots els dies de festa " van ser pensats com a dies religiosos. festes nacionals no necessàriament es consideren religiosos, i fins i tot Jesús, pel que sembla observen un o més d'ells (Joan 10: 22-23).

En el que Jesús va, la Bíblia registra específicament que Va observar bíblics Dies Sants i festes com la Pasqua (Lluc 2: 41-42; 22: 7-19), la Festa dels Tabernacles (Joan 7: 10-26), i l'últim gran dia (Joan 7: **37-38**; 8: 2). Els punts Nou Testament a apòstols de Jesús de manteniment de Pasqua (1 Corintis 5: 7), els Dies de Pans sense Llevat (Fets 20: 6; 1 Corintis 5: 8), Pentecosta (Fets 2: 1-14), trompetes i Tabernacles (cf. Levític 23: 24,33-37; Fets 18:21; 21: 18-24; 28:17), i el dia de reparació (Fets 27: 9).

La Bíblia no mostra que Jesús ni els apòstols van observar les festes religioses com les que els romans pagans observats. No obstant això,

molts que diuen cristianisme com la seva religió observar versions de les festes religioses que provenen de fonts fora de la Bíblia.

¿S'han de mantenir?

La Bíblia profetitzava que arribarà el moment en què la gent de totes les nacions es mantenen Dies Sants de Déu o estar subjectes a la sequera i plagues (Zacaries 14: 16-19). Des d'aquest és el cas, no hauries de considerar si ha de fer-ho ara?

Si us plau llegir aquest llibre en la seva totalitat, almenys dues vegades. Certes objeccions que alguns han plantejat sobre el que mostra la Bíblia s'aborden dins d'ella. Una doble lectura s'espera que respondre a les preguntes més serioses que pugui tenir.

Si us plau tracti d'estudiar aquest tema amb una ment veritablement oberta. És natural que tots els éssers humans, si no estem en guàrdia contra ella, a considerar a qualsevol presentació d'aquests Dies Sants anuals en un esperit de prejudicis. La Bíblia ensenya que "El que respon paraula abans de sentir, li és fatuïtat i oprobí" (Proverbis 18:13), així que com els de Berea d'edat per veure si aquestes coses aquí són tan (Fets 17:10 -11).

Vegem, per tant, en la submissió voluntària a Déu i la seva voluntat, amb el cor rendit lliure de prejudicis, amb la ment oberta desitjant veritat més que el nostre propi camí, tremolant davant la Paraula sagrada i santa de Déu (Isaïes 66: 2), demanar a Déu humilment la direcció del seu Esperit Sant. I en aquesta actitud d'oració, submissa, disposada, però, acurat i prudent, estudiar aquest assumpte - provar totes les coses (cf. 1 Tessalonicencs 5:21 KJV/DRB).

Festes de Déu i els Dies Sants

Sabies que les festes de Déu s'enumeren en la Bíblia? Si bé això hauria de ser el sentit comú, molts no s'adonen que això és així, ni on trobar-los en les escriptures.

D'altra banda, un problema amb ells és que es basen en un calendari diferent al de la majoria de les persones utilitzen ara. El calendari de Déu és bàsicament un ésser lunar-solar. Per ajudar a entendre millor la sincronització dels Dies Sants de Déu, fes un cop d'ull a la següent taula de comparació del calendari bíblic i el calendari romà (gregorià) (que no

mes	nombre	Llargada	equivalent civils
Abib/Nisan	1	30 dies	març - abril
Ziv/Iyar	2	29 dies	abril - maig
Sivan/Siwan	3	30 dies	maig - juny
Tammuz	4	29 dies	juny - juliol
Av/Ab	5	30 dies	juliol - Agost
Elul	6	29 dies	Agost - setembre
Ethanim/Tishri	7	30 dies	setembre - octubre
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 dies	octubre - de novembre
Kislev	9	30 or 29 dies	de novembre - desembre
Tevet	10	29 dies	desembre - gener
Shevat	11	30 dies	gener - febrer
Adar	12	30 dies	febrer - març

(També en els anys de traspàs bíblics " hi ha un altre mes anomenat Adar 2)

caiguin en el mateix dia calendari romà cada any):

(Un calendari romà modern, amb els Dies Sants es mostra al final d'aquest fullet).

Quant als Dies Sants de Déu, primer anem a començar amb una referència al llibre del Gènesi, que mostra tant un protestant i una traducció catòlica:

14 Llavors va dir Déu: "Hi hagi llumeneres al cel per a separar el dia de la nit. Ells seran signes i marcaran les festes religioses, dies i anys. (Gènesi 1:14, God's Word Translation, GWT)

14 Déu va dir: 'Que hi hagi llumeneres al firmament del cel per dividir dia de la nit, i deixar que ells indiquen festivals, dies i anys. (Gènesi 1:14, New Jerusalem Bible, NJB)

La paraula hebrea *tallat 'en* el vers 14 es refereix a dies de festa.

Sabies que la Bíblia va parlar de l'existència de les festes religioses en el seu primer llibre? El llibre dels Salms també confirma això és bàsicament per què Déu va fer la lluna:

19 Va fer la lluna per marcar els festivals (Salm 104: 19, Holman Christian Standard Bible)

És això una cosa que havia sentit abans?

Quines són les festes religioses que les "llums al cel" Déu va posar va haver per marcar?

Bé, hi ha un lloc en la Bíblia on s'enumeren tots els Dies Sants (*segada* ') i s'esmenten algunes llums.

Es troba en una part de la Bíblia que molts desitgen passar per alt, o la conclusió que s'ha eliminat en la seva totalitat. La següent es mostra des de la New American Bible (NAB), una traducció catòlica (NAB s'utilitza a continuació com la majoria dels protestants segueixen l'Església de Roma pel que fa a molts dels dies que fan i no s'observen, tot i el que afirma l'escriptura):

² ... Les següents són les festes del Senyor, que has de declarar dies festius. Aquestes són les meves festes:

³ Durant sis dies es treballarà; mes el setè dia és un dia de complet repòs, un dia sant declarat; no faran cap treball. És dia de repòs del Senyor allà on habitar.

⁴ Aquestes són les festes del Senyor, els dies festius que es declararan en el moment oportú. ⁵ La Pasqua del Senyor cau en el dia catorze del primer mes, al crepuscle de la tarda. ⁶ Als quinze dies d'aquest mes és la festa dels pans sense llevat de Jehovà. Durant set dies menjareu pa sense llevat. ⁷ El dia d'aquests tindrà un dia sant declarat; no faran cap treball pesat. (Levític 23: 2-7, NAB)

¹⁵ A partir del dia després del dissabte, el dia en què vostè porta la garba d'elevació, que haurà de comptar set setmanes completes; ¹⁶ explicareu fins al dia després de la setena setmana, cinquanta dies. (Lev 23: 15-16, NAB)

²⁴ ... En el primer dia del setè mes tindrà un repòs, al so de trompetes com un recordatori, un dia sant declarat; (Levític 23:24, NAB)

²⁶ El Senyor va parlar a Moisès: ²⁷ Ara el deu d'aquest mes setè serà el dia d'expiació. Tindrà un dia sant declarat. Dejunareu si mateixos i oferir una ofrena al Senyor. ²⁸ En aquest dia no faran cap treball, perquè és el dia de l'expiació, quan es fa expiació per vosaltres davant el Senyor, el teu Déu. ²⁹ Els que no s'humilien en aquest dia, serà tallada de les persones. ³⁰ Si algú fa alguna feina en aquest dia, vaig a treure aquesta persona des del mig del poble. ³¹ No fareu cap treball; aquest és un estatut perpetu per les vostres generacions on sigui que moreu; ³² és un dissabte de descans complet per a vostè. Dejunareu mateixos. A partir de la tarda del dia nou del mes, guardareu el vostre repòs de nit a nit.

Malgrat el fet que Jesús va convertir l'aigua en vi (Joan 2: 3-10) i el terme grec usat en el Nou Testament (oinos) es refereix al vi (cf. 1 Timoteu 3: 8), diversos altres han afirmat que es tractava del raïm suc, i no de vi, que es va utilitzar per a la Pasqua. Els jueus, a si mateixos, però, utilitza el vi a la Pasqua (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, pp. 532-535).

³⁷ Aquests, doncs, són les festes del Senyor ... (Levític 23: 26-37, NAB)

La Bíblia esmenta clarament les festes de Déu i els Dies Sants de Déu. No obstant això, la majoria de les persones que diuen ser cristians en veritat no guarden els Dies Sants que Déu mana.

Nota: Un dia complet en la Bíblia anava des de la posta del sol a la posta del sol (Gènesi 1: 5; Levític 23:32; Deuteronomi 16: 6; 23:11; Josuè 8: 9; Marc 01:32), no des de la mitjanit fins mitjanit com dies es compten en l'actualitat. També tingui en compte que, si bé hi ha aspectes de les celebracions associades amb els Dies Sants en l'Antic Testament que han estat canviats pels cristians com el Nou Testament ajuda a fer clar- per exemple, Mateu 26:18, 26-30; Hebreus 10: 1-14 - la realitat és que en aquests dies i festivals encara existeixen i es van mantenir pels primers cristians, incloent els Gentils.

Nosaltres a l'Església de Déu *Continua* mantenim els mateixos dies sants bíblics que Jesús, els seus deixebles, i els seus fidels seguidors mantenen, incloent líders cristians com gentil Policarpo d'Esmirna. Els mantenim en la forma en què els cristians primerencs i més tard els guardava. Això difereix en certs aspectes dels mateixos dies bàsiques que els Jueus porten, com els jueus no accepten els ensenyaments del Nou Testament sobre el que signifiquen tots aquests dies, o com han de ser mantinguts pels cristians.

Molts cristians que guarden les festes de Déu s'adonen que els Dies Sants *bíblics* apunten cap a la primera i la segona vinguda de Jesús, així com el pla de salvació ajuda la imatge de Déu.

2. Pasqua: És només per la mort de Crist?

¿Els cristians celebrar la Pasqua?

Com molts saben, els fills d'Israel se'ls va dir específicament per observar la Pasqua al llibre d'Èxode. Les famílies van prendre un xai, sense defecte (Èxode 12: 5), per al sacrifici (Èxode 12: 3-4). El be va ser sacrificat als catorze dies en el crepuscle (Èxode 12: 6) i part de la seva sang va ser col·locada sobre la porta de la casa de la família (Èxode 12: 7).

Els que van prendre les mesures Déu va instruir van ser 'va passar per sobre' de la mort, mentre que els egipcis que no van fer això no eren (Èxode 12: 28-30).

Com molts creuen, Jesús va celebrar la Pasqua a l'any (Èxode 13:10) des del moment de la seva joventut (Lluc 2: 41-42) i al llarg de tota la seva vida (Lluc 22:15).

Es va observar Pasqua el dia catorze del mes de la primera mes (Lev 23: 5; anomenat abib a Deuteronomi 16: 1 o Nissan a Ester 3: 7). Es produeix en la temporada de primavera de l'any.

Encara que Jesús va canviar diverses pràctiques associades amb ell (Lluc 22: 19-22; Joan 13: 1-17), el nostre Salvador també va dir als seus deixebles per mantenir-la (Lluc 22: 7-13). També el Nou Testament és clar, que pel sacrifici de Jesús, matant ovelles i posant sang en pals (Èxode 12: 6-7) ja no cal (cf. Hebreus 7: 12-13,26-27; 9:11 -28).

L'apòstol Pau va ensenyar que els cristians eren específicament per mantenir la Pasqua d'acord amb les instruccions de Jesús (1 Corintis 5: 7-8; 11: 23-26).

La Bíblia ensenya que Jesús "va ser destinat des d'abans de la fundació del món" (1 Pere 1:20) per ser "l'Anyell immolat des de la fundació del món" (Apocalipsi 13: 8). Per tant, es coneix el pla de Déu de la salvació a través de la seva Dies Sant i festivals, entre ells Jesús és el "xai de Pasqua," abans que els humans van ser col·locats al planeta. És per això que alguns dels cossos celestes van ser col·locats al cel per poder

calcular-los!

Pràcticament totes les esglésies reconeixen que la Bíblia ensenya que Jesús va complir alguna cosa associada amb la Pasqua quan el van matar.

Ens trobem amb el funcionament d'aquest gran sacrifici, fins i tot discutit en el Jardí de l'Edèn. Després que Jesús va ser profetitzat (Gènesi 3:15), Déu va matar un animal (probablement un be o cabra), per tal de cobrir la nuesa (una representació d'un tipus de pecat en aquesta incidència) d'Adam i Eva amb les seves pells (Gènesi 3:21). També veiem aquest principi de funcionament quan el sacrifici d'Abel va sacrificar un be del seu ramat (Gènesi 4: 2-4).

La Pasqua famós en els dies de Moisès va mostrar l'alliberament dels fills d'Israel d'Egipte (Èxode 12: 1-38). Moisès va registrar les instruccions de Déu sobre això, així com el calendari (Gènesi 1:14; 2: 1; Èxode 12: 1) i les seves festes (Levític 23). La Pasqua, bàsicament, es va convertir en el primer d'aquests esdeveniments a l'any, dibuixant per als fills de Déu el seu gran pla de salvació.

En l'Antic Testament, la Pasqua va imaginar a l'alliberament de l'esclavitud d'Egipte i la intervenció de Déu. Però, profèticament, que va ser també mirant cap al moment en què Jesús vindria i seria la nostra Pasqua (1 Corintis 5: 7). L'Anyell de Déu que va venir per treure el pecat del món (Joan 01:29; cf. 3: 16-17).

En l'última Pasqua de Jesús com un ésser humà, Ell va continuar per mantenir-lo en el moment de la tarda a la nit i va dir als seus deixebles per mantenir-la (Lluc 22: 14-19; cf. Joan 13: 2,12-15) i en el 14de Nisan / abib (Lluc 22:14; 23: 52-54).

Jesús, però, va canviar diverses de les pràctiques associades amb la seva observança. Jesús va fer el pa sense llevat i el vi en una part integral de la Pasqua (Mateu 26:18, 26-30) i es va afegir la pràctica del rentat dels peus (Joan 13: 12-17).

Jesús de cap manera va ensenyar que no anava a ser una Pasqua anual, ni tampoc canviar l'hora del dia de la seva observació a un diumenge al matí, com els que segueixen les tradicions grecoromanes fer. Fins i tot els estudiosos ortodoxos grecs admeten que 1 i 2^{dels} cristians del segle va

mantenir la Pasqua a la nit (Calivas, Alkiviadis C. Els orígens de la Pasqua i Setmana Gran - Part I. Santa Creu ortodoxa Press, 1992) igual que nosaltres a l'Església de Déu fer *Continua* al segle ²¹. Pasqua, que és només per ser presa pels cristians correctament batejats (cf. 1 Corintis 11: 27-29; Romans 6: 3-10; Èxode 00:48; Números 09:14).

Probablement cal afegir que l'Església de Roma (així com molts dels seus descendents protestants) ensenya oficialment que manté la Pasqua, tot i que cridant alguna cosa diferent en l'idioma anglès i no mantenir-la com ho va fer Jesús (Catechism of the Catholic Church. Doubleday, NY 1995, p. 332).

Vi, suc de raïm no

Malgrat el fet que Jesús va convertir l'aigua en vi (Joan 2: 3-10) i el terme grec usat en el Nou Testament (*oinos*) es refereix al vi (cf. 1 Timoteu 3: 8), diversos altres han afirmat que es tractava del raïm suc, i no de vi, que es va utilitzar per a la Pasqua. Els jueus, a si mateixos, però, utilitza el vi a la Pasqua (Hirsch EG, Eisenstein JD. Vi. Enciclopèdia Jueva. 1907, pàg. 532-535).

Com sabem que el suc de raïm no va ser possiblement utilitzat per Jesús?

La verema es realitza normalment al voltant de setembre i pasqua, que és en general en el mes calendari romà anomenat abril. En temps de Jesús, ells no tenen l'esterilització moderna o refrigeració. Per tant, el suc de raïm s'hauria fet malbé entre el moment de la collita i la Pasqua.

D'altres han assenyalat que era impossible per als jueus d'haver emmagatzemat el suc de raïm tant de temps (Cf. Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son's, 1909 p. 974). Per tant, només el vi, que pot romandre verge, fins i tot per a molts anys hauria estat utilitzat. (L'ús d'alcohol, com el vi, està recolzat la festa de les cabanes en Deuteronomi 26:14, però no cal.)

Els cristians no han d'estar "ebri de vi, la qual cosa hi ha dissolució", com va escriure Pau (Efesis 5:18, KJV). Només una molt petita de vi en condicions normals de consum en la Pasqua (aproximadament una culleradeta o menys).

Pasqua va ser en els 14 ° No la 15ª

Alguns s'han confós sobre la data de la Pasqua bíblica.

La Bíblia ensenya que havia de ser mantingut en el ^{14è} dia del primer mes del calendari de Déu (Levític 23: 5).

A la ^{6a} vers d'Èxode capítol 12, s'estableix que el xai ha de ser matat "a la foscor" (traduccions GWT i Jewish Publication Society). El ^{8è} vers diu que menjaran la carn aquella nit. És ser rostit i menjat aquesta nit. I, si com algú que ha matat a bous, un pot fàcilment matar, rostit, i menjar un xai 'del primer any' (Èxode 12: 5) entre el capvespre i la mitjanit, que és bàsicament el que els fills d'Israel van fer en el gravat la pasqua a Èxode 12. I tècnicament, que tenia fins al dia següent d'haver menjat per Èxode 00:10. Ara, la Bíblia és clara en què la Pasqua angèlica va ocórrer "en aquesta nit" (Èxode 00:12), la mateixa nit de la ^{14a}.

La Bíblia ensenya que Jesús era només per ser ofert una sola vegada (1 Pere 3:18; Hebreus 09:28, 10: 10-14). En el Nou Testament, és clar que Jesús va mantenir La seva última Pasqua (Lluc 22: 14-16), i es va matar. La Bíblia mostra que Jesús va ser retirat del joc abans dels 15º. Per què? A causa que ^{el} 15 era un "alt dia" (Joan 19: 28-31), específicament el primer dia de pa sense llevat (Lev 23: 6). Per tant, Jesús va guardar i va complir la Pasqua ^{el} dia 14.

Història de l'església primerenca també registra que la Pasqua es va mantenir en el 14 de mes de Nisan pels líders cristians jueus i gentils fidels en el primer, segon i tercer segles, (Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24) i que es va mantenir en la nit (Calivas).

La majoria dels líders que professen a Crist afirmen observar alguna versió de la Pasqua, encara que molts han canviat el nom, la data, l'hora,

els símbols i el significat (veure secció de Pasqua al capítol 10).

La Bíblia ensenya clarament que Jesucrist era el xai de la Pasqua va ser sacrificada per nosaltres i que anem a mantenir aquesta festa amb pa sense llevat:

⁷ És clar, de la vella llevat, perquè pugui convertir-se en una massa nova, ja que estan sense llevat. Per a la nostra Pasqua, Crist, ha estat sacrificat. ⁸ Així que celebrem la festa, no amb la vella llevat, el llevat de malícia i de maldat, sinó amb pans sense llevat, de sinceritat i de veritat. (1 Corintis 5: 7-8, NAB)

Observi que la festa s'ha de mantenir amb el pa sense llevat, de sinceritat i de veritat. L'apòstol Pau es va adonar que Jesús era un substitut per a l'anyell pasqual que els jueus utilitzen. També va ensenyar que els cristians encara ha de seguir observant la Pasqua.

Però, bàsicament, com van ser els cristians a fer això?

L'Apòstol Pau explica:

²³ Perquè jo vaig rebre del Senyor el que també us: que el Senyor Jesús, la nit en què va ser entregat, prengué el pa; ²⁴ i havent donat gràcies, el partí i digué: "Preneu, això és el meu cos que per vosaltres és partit; feu això en memòria de mi." ²⁵ De la mateixa manera també va prendre la copa després de sopar, dient: "Aquesta copa és el nou pacte en la meva sang. Feu això, totes les vegades que la en beureu, per de mi." ²⁶ Perquè totes les vegades que mengin aquest pa i beveu aquesta copa, la mort del Senyor fins que ell vingui. (1 Corintis 11: 23-29)

Per tant, l'apòstol Pau va ensenyar que els cristians havien de celebrar la Pasqua a la manera que Jesús va observar la seva Pasqua final amb el pa i el vi. I això va ser a la nit com a record o memorial - un memorial és un esdeveniment anual, no setmanal.

El *Catecisme de l'Església Catòlica* assenyala correctament que "Jesús va escollir el temps de la Pasqua ... va prendre el pa i el va partir ..." i també va donar a ser menjat.

Està documentat en la Bíblia que Jesús va partir el pa sense llevat i s'ho va passar als seus seguidors per menjar. Jesús també va passar el vi als seus seguidors a beure una petita quantitat. Nosaltres a l'Església *Continua* de Déu prega, descans i distribueix el pa sense llevat, i distribuir vi per als seus fidels seguidors a consumir. No obstant això, l'Església de Roma (com molts altres) ja no es parteix el pa sense llevat (que utilitza en el seu conjunt 'amfitrió') ni tampoc *sol* distribuir vi per als seus seguidors per beure (la distribució de vi es considera opcional per l'Església de Roma, i que sovint no es fa en les esglésies protestants).

Què passa amb 'tan sovint ... anuncieu'?

Amb quina freqüència s'ha de prendre la Pasqua?

Jesús va dir, **"Perquè totes les vegades que mengin aquest pa i beveu aquesta copa, la mort del Senyor fins que ell vingui."**

Recordeu que es tracta de *la mort* de Jesús que aquesta commemora.

La mort de Crist ens reconcilia amb Déu (Romans 5:10) i Jesús va donar la seva vida per la nostra salvació (Joan 3: 16-17; Hebreus 5: 5-11). La seva mort ens ensenya que els cristians no han de tenir el pecat regni sobre els nostres cossos mortals (Romans 6: 3-12). La Pasqua cristiana és la commemoració *anual* de la mort de Jesús.

Jesús no va dir que fer aquesta cerimònia tan sovint com el desig, l'única que quan ho fa, vostè està proclamant la seva mort. El terme grec per sovint en 1 Corintis 11:26, *hosakis*, s'utilitza un cop més en el Nou Testament. Això no vol dir que totes les vegades que vulgui menys que el terme grec per a "que desitjo," *thelo* o *ethelo*, també està present (que es troba en Apocalipsi 11: 6; l'únic altre lloc en la Bíblia es fa servir aquest terme en particular). No obstant això, ja que això no és present en 1 Corintis 11:26, Pau no ens diu per observar la Pasqua del Senyor amb la freqüència que desitgem, però que quan estem observant que a la Pasqua, no és només

una cerimònia, que està mostrant la mort de Crist.

D'altra banda, Pau va escriure això:

²⁷ Per tant, qualsevol que mengi el pa o begui la copa del Senyor indignament, serà culpable del cos i la sang del Senyor. ²⁸ demostreu cada un a si mateix, i coma així del pa i beure la copa. ²⁹ Perquè el que menja i beu indignament, judici menja i beu per a si, no discernint el cos del Senyor. (1 Corintis 11: 27-29)

Pau està ensenyant clarament que prendre aquest pa i el vi, un ha d'examinar-se a si mateix. El *deleavening* que se suposa ha d'acompanyar la Pasqua ens ajuda a centrar-nos en les nostres faltes i pecats, i per tant ajuda a complir amb aquesta comanda des Pau a examinar-nos a

nosaltres mateixos. Com deleavening pot prendre un munt d'esforç, aquest també és compatible amb el concepte d'un examen anual (la gent no estaven traient el llevat tots els dies o setmanes).

El Nou Testament registra que tant Jesús com Pau van ensenyar a observar la Pasqua en la forma cristiana. I això va ser una observació anual.

9) va declarar que la seva vida havia de ser governada per Jesús i no per les opinions dels homes.

El rentat de peus ajuda a mostrar humilitat i que fins i tot els seguidors de Crist encara tendeixen a tenir àrees que necessiten ser netejats (veure Joan 13:10).

Jesús va ensenyar que els seus seguidors han de fer això:

¹³ Vosaltres em dieu Mestre i Senyor, i feu bé, perquè ho sóc. ¹⁴ doncs, jo, el Senyor i el Mestre, els he rentat els peus, també vosaltres han de rentar els peus els uns als altres. ¹⁵ Us he donat exemple, perquè facin el mateix que jo he fet amb vosaltres. ¹⁶ De cert, de cert us dic: El criat no és més que el seu senyor; ni és el que és enviat és més gran que el que li va enviar. ¹⁷ Si sabeu aquestes coses, benaurats sereu si les hiciereis. (Joan 13: 13-17)

Relativament pocs que són cristians i peus de rentat com Jesús va dir que fer.

Però nosaltres a l'Església de Déu *Contínua* les instruccions de Jesús a aquest any.

Les fonts externes de l'Escriptura

No és només en la Bíblia que veiem que la Pasqua es va mantenir anualment pels cristians. El document demostra que els fidels guardava la Pasqua anualment el dia 14 des del temps dels apòstols originals i al llarg dels segles (Thiel B. *Continuing History of the Church of God*. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Hi ha una mica d'informació interessant en el text danyat conegut com La vida de Policarpo (aquest document sembla estar basada en els escrits al segle II, però la versió existent veiem ara conté informació / canvis que semblen ser afegit al segle IV; veure Monroy MS. The Church of Smyrna: History and Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31) ...El que és interessant és que suggereix que l'observació de la Pasqua a Àsia Menor pot no haver arribat primer a Esmirna l'apòstol Joan, però fins i tot abans que l'apòstol Pau (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

La vida de Policarpo suggereix que la pasqua del nou pacte amb pa sense llevat i el vi havia de ser observat durant la temporada de pa sense llevat. Afirmar que els heretges van fer d'una altra manera. I que l'escriptura també dona suport a la idea que el pa sense llevat i el vi van ser preses, i es van prendre anualment.

El document demostra que els apòstols esmentats en la Bíblia (incloent Felipe i Juan), així com els Bisbes / Pastors Policarpo, Traseas, Sagaris, Papirio, Melito, Polícrates, Apolinar, i altres van guardar la Pasqua cada any el dia 14 (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24 verses 2-7). La romana, ortodoxa oriental, i els catòlics anglicans tota considerar aquells líders que han estat sants, però, cap d'aquests credos seguir els seus exemples d'això.

Bisbe / Pastor Apolinar de Hieràpolis, a Frígia d'Àsia Menor, va escriure al voltant de 180 dC dient als cristians a mantenir la Pasqua el dia 14:

El dia catorze, la veritable Pasqua del Senyor; el gran sacrifici, el Fill de Déu en lloc del be, que estava lligat ... i que va ser enterrat en el dia de la pasqua, la pedra està col·locada sobre la tomba.

Jesús va menjar i es manté la Pasqua el dia 14, va ser mort el dia 14, i va ser enterrat a la ^{14a}. Aquest no va ser el dia 15, i en l'any de la seva mort, això no va ser un diumenge. Jesús hauria pres la Pasqua just després de la posta del sol i seria mort durant la llum del dia i serà enterrat abans de la posta de sol de nou (per començar un nou dia).

A la fi del segle II, Bisbe / Pastor Polícrates d'Efes va enviar una carta al Roman Bishop Víctor quan Víctor va tractar d'obligar a l'observança de la Pasqua en un diumenge en lloc del ¹⁴:

Polícrates va escriure: "Nosaltres observem el dia exacte; sense afegir ni treure. Perquè a Àsia també grans llums han quedat adormit, que s'aixecarà de nou en el dia de la vinguda del Senyor, quan vingui amb la glòria del cel, i haurà de buscar a tots els sants. Entre elles es troben Felipe, un dels dotze apòstols, que es va quedar adormit en Hieràpolis; i les seves dues filles verges d'edat, i una altra filla, que vivia en l'Esperit Sant i ara descansa a Efes; i, d'altra banda, Joan, que era alhora testimoni i mestre, que reclinat sobre el pit del Senyor, i, en ser un sacerdot, portava la placa sacerdotal. Es va dormir a Efes. I Policarpo d'Esmirna, que era un bisbe i màrtir; i Traseas, bisbe i màrtir de EUMENIA, que es va quedar adormit a Esmirna. Per què necessito esmento el bisbe i màrtir Sagaris que es va dormir a Laodicea, o el beneït Papiri, o Melito, l'eunuc que va viure completament en l'Esperit Sant, i que es troba en Sardis, esperant l'episcopat del cel, quan ell s'aixecarà del els morts? Tots aquests van observar el catorzè dia de la Pasqua segons l'Evangeli, es desvia en cap sentit, però seguint la regla de fe. I també, Polícrates, el menor de tots vostès, facin d'acord amb la tradició dels meus parents, alguns dels quals he seguit de prop. Per a set dels meus parents eren bisbes; i jo sóc el vuitè. I els meus parents sempre van observar el dia en què les persones posen fora el llevat. Jo, per tant, germans, que han viscut seixanta-cinc anys en el Senyor, i han complert amb els germans arreu del món, i han passat per cada Santa Escriptura, no sóc sorpresos per paraules terribles. Per als més grans que he dit 'Cal obeir Déu abans que als homes' ... Podria esmentar els bisbes que hi eren presents, als que va convocar al seu desig; els noms dels quals, en cas de les escriuré, constituïria una gran multitud. I ells, en veure la meva petitesa, van donar el seu consentiment a la carta, sabent que no em porto els meus cabells blancs en va, però sempre havien governat la meva vida pel Senyor Jesús.

Fixeu-vos en la seva carta, Polícrates:

- 1) diu que estava seguint els ensenyaments transmesos d'apòstol Joan.
- 2) diu que estava sent fidel als ensenyaments de l'Evangeli.
- 3) es va basar en la posició que els ensenyaments de la Bíblia estaven per sobre dels de la tradició-acceptat romà.
- 4) Va dir que estava sent fidel als ensenyaments transmesos a ell per líders de l'església anteriors.
- 5) va demostrar que era llavors el portaveu dels fidels a Àsia Menor.
- 6) va dir que ell i els seus predecessors va observar el temps de pa sense llevat.
- 7) Es nega a acceptar l'autoritat d'una tradició romana no bíblica sobre la Bíblia.
- 8) es va negar a acceptar l'autoritat del bisbe de Roma - preferia estar separat (cf. Revelació 18: 4).
- 9) va declarar que la seva vida havia de ser governada per les opinions de Jesús i no dels homes.

Li seguir l'exemple de Jesús i els Apòstols com Polícrates va fer?

A causa que els primers cristians van mantenir la Pasqua « dia 14, ells i altres que ho van fer van ser etiquetats cuartodecimanos (llatí per *catorceavos*) per molts historiadors.

Els primers cristians es va adonar que la Pasqua tenia a veure amb el pla de salvació de Déu. Observi que en 180 dC, el bisbe / Pastor Melitó de Sardes va escriure:

Ara ve el misteri de la Pasqua, tal com està escrit en la llei ... La gent, per tant, es va convertir en el model per a l'església, i la llei un esbós parabòlica. Però l'evangeli es va convertir en l'explicació de la llei i el seu compliment, mentre que l'església es va convertir en el magatzem de la veritat ... Aquesta és la Pasqua de la nostra salvació. Aquest és el que va suportar pacientment moltes coses en moltes persones ... aquest és el que es va fer humà en una verge, que va ser penjat a l'arbre, que va ser enterrat a la terra, que va ser ressuscitat d'entre els morts, i

que va aixecar la humanitat dalt de la tomba a continuació a les altures del cel. Aquest és el be que va ser sacrificat.

Pasqua va ser observada anualment al 14 de Nisan pels fidels i altres en els segles posteriors. Erudits catòlics (Eusebio, Sòcrates Escolàstic, Bede) gravar això va ocórrer en el 4t, 5è, 6è-8è i segles posteriors. Diversos escriptors Església de Déu han rastrejat la seva observança des del temps dels apòstols fins als temps moderns (Dugger AN, Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Church of God, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Erudits grecoromanes reconeixen que els aspectes de la Pasqua, com el rentat de peus, es van observar també per aquells que consideraven primers cristians fidels (Thurston, H. (1912). Washing of Feet and Hands. In The Catholic Encyclopedia).

Pasqua és la primera festa anual que apareix en el capítol ²³ de Levític.

Pasqua ajuda a la salvació i la gràcia d'imatge per als cristians. Cal assenyalar que els primers escrits cristians més sovint es refereixen a ella com la Pasqua i no "Sopar del Senyor".

Mentre que alguns poden 'espiritualitzar' lluny de la necessitat de l'observació de la Pasqua, els líders considerats com a sants pels grecoromans i l'Església de Déu la mantingui literalment.

Els líders jueus van canviar la data i algunes de les seves pràctiques associades amb la Pasqua. Algunes fonts rabíniques suggereixen que això era a causa que no volen mantenir-el mateix que els cristians fidels (Wolf G. Lexical and Historical Contributions on the Biblical and Rabbinic Passover. G. Wolf, 1991).

Sinó també, probablement a causa d'un consum d'un dinar a la nit Cal vigilar certes tradicions, combinat amb la forma dels Jueus tendien a fer front als dies festius a causa de la diàspora (els Jueus fora de la terra d'Israel) i qüestions de calendari (Holy Days. Jewish Encyclopedia of 1906), jueus tendeixen a trucar a la Nit que han d'observar-la Pasqua com la majoria dels Jueus mantenir la tarda del 15 de Nisan / abib. Alguns mantenen tant el 14 i el 15 com la Pasqua.

En l'època de Jesús, els saduceus tendien a mantenir la Pasqua el dia 14 i els fariseus en la 15a (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. Why do Jews in America have two Passover Seders?).

Pasqua mostra que Déu tenia un pla abans de la fundació del món (1 Pere 1:20) per enviar a Jesús a morir pels nostres pecats, que Déu ens estima (Joan 3:16), que Déu ens pot alliberar, i que el seu fill va patir i va morir per nosaltres. Pasqua mostra que els cristians són alliberats del pecat per la seva mort i no han de romandre en el pecat (Romans 6: 1-5).

Sinó simplement acceptar el sacrifici de Jesús no és tot el que hi ha a pla de salvació de Déu.

Diverses persones mantenen el començament de les festes de la salvació de Déu, reconeixent tant la Pasqua i / o Pentecosta, però mai van a conèixer la "profunditat de les riqueses" (cf. Romans 11:33) de la gràcia de Déu (2 Pere 3:18) representat per les altres festes bíbliques.

Lev. . Xxiii, però, sembla distingir entre la Pasqua, que es fixa per al dia catorze del mes, i (el Festival dels pans sense llevat; ἑορτή τῶν ἄζύμων, Lucas xxii 1; Josephus, "B. J." ii 1, § 3), designat pel dia quinze. (Passover. Jewish Encyclopedia of 1906)

3. La Nit Cal vigilar els Dies de Pans sense Llevat

La Bíblia indica que Egipte era una mena de pecat del qual els fills d'Israel havien de ser lliurats (cf. Èxode 13: 3; Apocalipsi 11: 8). La Bíblia mostra que els cristians avui dia vivim en un món que és un tipus d'espiritual "Babilònia" (Apocalipsi 17: 1-6). La Bíblia mostra que els cristians relativament aviat serà lliurat d'ell *després que* Déu vessa les seves plagues sobre Babilònia (Apocalipsi 18: 1-8). Diverses de les plagues que figuren en el llibre de la revelació són similars als utilitzats una vegada a Egipte davant el poble de Déu es van lliurar.

Els fills d'Israel van sortir d'Egipte en el primer dia dels pans sense llevat.

La Bíblia, en Levític 23: 7-8 ensenya que tant el primer i últim dies dels pans sense llevat són temps per a una "convocatòria" sant (NKJV), una "assemblea sagrada" (NJB). La nit del quinze de Nissan (que comença aquest dia sant) comença la festa dels pans sense llevat, que va involucrar a menjar (cf. Èxode 00:16; Levític 23: 6).

La Bíblia registra el següent:

42 És nit de guardar al Senyor, per haver-los tret de la terra d'Egipte: això és que la nit del Senyor per a ser observat de tots els fills d'Israel en les seves generacions. (Èxode 00:42, KJV)

Aquesta és la nit observable del nostre Senyor, quan els va treure de la terra d'Egipte: aquesta nit tots els fills d'Israel han d'observar en les seves generacions. (Original Douay Rheims)

Per als cristians, la nit que s'han d'observar les imatges a accionar deixar espiritual Egipte (cf. Apocalipsi 11: 8) - això és una cosa que hauria de fer que els cristians es regocijen.

Històricament, la nit que han d'observar-normalment implicava un sopar festiu. El sopar normalment s'inclou, però no es limita a, el pa sense llevat.

La major part dels Jueus Truqui al 15de Pasqua

Els líders jueus van canviar la data i algunes de les seves pràctiques associades amb la Pasqua. Algunes fonts rabíniques suggereixen que això era a causa que no volen mantenir-el mateix que els cristians fidels (Wolf G. lèxic i les contribucions històriques de la Bíblia i rabínica Pasqua. G. Wolf, 1991).

Sinó també, probablement a causa d'un consum d'un dinar a la nit Cal vigilar certes tradicions, combinat amb la forma dels Jueus tendien a fer front als dies festius a causa de la diàspora (els Jueus fora de la terra d'Israel) i qüestions de calendari (dies sants. Enciclopèdia jueva de 1906), jueus tendeixen a trucar a la Nit que han d'observar-la Pasqua com la majoria dels Jueus mantenir la tarda del 15 de ^{Nisan} / abib. Alguns mantenen tant el 14 i el 15 com la Pasqua.

En l'època de Jesús, els saduceus tendien a mantenir la Pasqua ^{el} dia 14 i els fariseus en la ^{15a} (Rabí Jeffrey W. Goldwasser. Per què els Jueus als Estats Units tenen dos Séder de Pésaj?).

No obstant això, la Bíblia ensenya els dos moments diferents són per a dos propòsits diferents. La Pasqua de l'Antic Testament mostra que els fills d'Israel van ser protegits i no pateixen l'àngel de la mort. La Pasqua del Nou Testament mostra, per als cristians, que Jesús va dur el càstig pels nostres pecats a través de La seva mort.

No obstant això, la nit que han d'observar recordar als Jueus que haurien d'estar agraïts per l'alliberament de Déu dels lligams de l'esclavitud d'Egipte (Èxode 00:42). Per als cristians, la nit que han d'observar ensenya hem de alegrar i donar gràcies per l'alliberament Jesús proveeix de l'esclavitud del pecat (Joan 8: 34-36).

Certs erudits jueus s'adonen que la Bíblia esmenta la Pasqua com en una data diferent a la festa dels pans sense llevat:

Lev. . Xxiii, però, sembla distingir entre la Pasqua, que es fixa per al dia catorze del mes, i (el Festival dels pans sense llevat; ἑορτή τῶν ἄζύμων, Lucas xxii 1; .. Josep, "BJ" ii 1, § 3), designat pel dia quinze. (Pasqua. Enciclopèdia jueva de 1906)

Per tant, tot i la major part Jueus cridar al que mantenen ^{el} dia 15 com la Pasqua, ^{el} dia 15 es considera la Bíblia per ser part de la festa de set dia dels pans sense llevat. A causa de Jueus tendeixen a emfatitzar la sortida

d'Egipte i resideixen en certes tradicions no bíbliques, tendeixen a observar en la seva majoria només la segona data.

Èxode capítol 12 parla de la Pasqua i comença amb Déu instrueix Moisès i Aaron sobre el que havien d'ensenyar a les persones, així com el que anava a succeir. Aquesta instrucció inclou la posada fora d'un xai en el desè dia d'aquest primer mes, anomenat abib, i guardar-fins ^{al} dia 14 quan havia de ser sacrificat en el crepuscle - el començament de la ^{14a}.

Notar alguna cosa de les següents instruccions sobre la Pasqua:

²¹ Llavors Moisès va convocar a tots els ancians d'Israel i els digué: "Recollida i preneu-vos bens per si mateixos d'acord a les seves famílies, i matar el xai de Pasqua. ²² I preneu un manat d'hisop, el mullarà en la sang que està al vas, i unteu la llinda i els dos pals amb la sang que està a la conca i cap de vosaltres surti de les portes de casa fins al matí (Èxode 12: 21-22) ..

L'expressió "fins demà" ve de la paraula hebrea que significa "la ruptura a través de la llum del dia", "vinguda de la llum del dia", o la "majoria de la sortida del sol."

Per tant, Israel no sortir de casa fins després de l'alba ^{el} dia 14. El que va succeir a principis d'aquesta nit?

²⁹ I va esdevenir que a la mitjanit el Senyor va ferir tot primogènit a la terra d'Egipte, des del primogènit del faraó que seia sobre el seu tron fins al primogènit del captiu que era a la presó, i tot primogènit dels animals ... ³³ I els egipcis apressaven al poble, perquè a fer-los fora de la terra a corre-cuita. Perquè deien: "Tots estarem mort." (Ex 12: 29,33)

No podem guardar els manaments en el nostre propi poder i força. Però Crist en nosaltres pot mantenir! Hem de confiar en ell amb fe. Armstrong HW. God's Holy Days-or Pagan Holidays-Which? Worldwide Church of God, 1976)

²⁸ Llavors el faraó li va dir: "Allunya't de mi! Guarda't i vegi la meua cara no més! Perquè en el dia que vegi el meu rostre, moriràs!"

²⁹ Llavors Moisès va dir: "Vostè ha parlat bé. Mai vaig a veure la teva cara de nou." (Èxode 10: 28-29)

Després de la mort dels primogènits israelites tenien una sèrie de tasques per completar abans de sortir d'Egipte. Havien de romandre dins de les seves cases fins al matí següent, la ruptura de la llum del dia, cremar les restes dels bens que no havien estat menjars, anar als pobles i ciutats on vivien els egipcis i demanar-los que els donen plata, or i roba, recollir i carregar fins a qualsevol possessions que anaven a transportar i amb els seus ramats i rajades viatgen a peu, per a alguns fins a vint milles, fins Ramsès en el seu viatge organitzat d'Egipte anava a començar. Nota:

Però anem a parar allà? pecats passats perdonats. No obstant això, encara són de carn éssers. Encara patirà temptacions. El pecat ens ha mantingut en el seu embragatge - hem estat esclaus del pecat, en el seu poder. I som incapaços de lliurar-nos d'ell! Hem estat en l'esclavitud del pecat. Anem a entendre la imatge - el significat. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

La nit que s'observa és la nit que van sortir de Ramsès. La nit que en realitat va sortir d'Egipte.

Després de fer el que Déu els va dir que fessin, se'n van anar.

Èxode 13:18 ens diu, "els fills d'Israel van pujar en ordenades files de la terra d'Egipte." Tenint en compte el nombre de persones i el rang d'edat, és notable que eren capaços d'aconseguir tot això a la nit després de la Pasqua.

pa àzim

Nosaltres, els cristians reconeixen que Jesús va pagar el càstig pels nostres pecats en la Pasqua i que hem de tractar de viure, com ho va fer, sense pecat i de la hipocresia, de la qual el llevat pot representar simbòlicament (Lluc 12: 1).

El mort Herbert W. Armstrong va escriure sobre això:

I, com els fills d'Israel havien sortit amb mà alta (Números 33: 3), en gran goig i eufòria sobre el seu alliberament de l'esclavitud, també ho fa el cristià recentment engendrat

comencen la seva vida cristiana - en els núvols de felicitat i alegria. Però què passa?

El diable i el pecat persegueixen immediatament després que el nou fill de Déu - i aviat el nou i sense experiència cristiana descobreix que està a baix en les profunditats del desànim i la temptació de rendir-se i deixar tot.

Observi Èxode 14, que comença el vers 10 - tan aviat com els israelites van veure aquest gran exèrcit de recórrer a ells, van perdre el seu valor. La por es va apoderar d'ells. Ells van començar a queixar-se i queixar-se. Van veure que era impossible per a ells per escapar del faraó i el seu exèrcit, perquè era massa poderós per a ells. I eren impotents. El mateix passa amb nosaltres.

La nostra força no suficient!

Però observar el missatge de Déu per mitjà de Moisès: "No tingueu por; estigueu fermes, i vegeu la salvació del Senyor ... per als egipcis ... Els veuran mai més per sempre El Senyor lluitarà per. vostè"! Què meravellós!

Impotent, se'ns diu haver-se aturat, i veure la salvació del Senyor. Ell lluitarà per nosaltres. No podem vèncer Satanàs i el pecat, però que pot. És el Crist ressuscitat - el nostre gran sacerdot - que ens va a netejar - santificar - deslliureu-nos - que va dir que mai ens deixarà ni ens abandonarà!

No podem guardar els manaments en el nostre propi poder i força. Però Crist en nosaltres pot mantenir! Hem de confiar en ell amb fe. Armstrong HW. Dies de Sants-o-déu pagà Vacances Quin? Església de Déu Universal, 1976)

Propòsit de Festival

Però anem a aprendre el significat d'això. Per què va ordenar Déu en aquests dies de festa? Quin va ser el seu gran propòsit? Tornem ara a Èxode 13, versicle 3: "... Moisès va dir al poble: Tingueu memòria d'aquest dia, en el qual heu sortit d'Egipte ..." Aquest va ser el dia 15 d'abib. Vers 6: "Set dies menja pa sense llevat, i el setè dia serà festa a l'Etern ... Això es

fa perquè del que l'Etern va fer [un monument] ... I serà per senyal "- (PROVA miraculosa d'identitat) - 'a tu en la teva mà, i com una memòria davant dels teus ulls' - per què? - "que la LLEI Jehovà estigui a la boca ... Per tant, tu guardaràs aquest ritu ..."

Oh, estimats germans, que percep el significat meravellós? Com es capta el veritable significat de tot això? Veus el propòsit de Déu? La Pasqua representa la mort de Crist per a la remissió dels pecats passats. L'acceptació de la seva sang no perdona pecats que cometis - no dóna llicència per continuar en el pecat - per tant quan ho acceptem, els nostres pecats són perdonats només fins a aquest moment - els pecats del passat.

Els set dies dels pans sense llevat de la imatge L'observança dels manaments, que és una altra manera de dir l'alliberament del pecat. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

¿Fins a quin punt deuen els cristians treure el pecat? Per complet, com Jesús va ensenyar: "vosaltres perfectes, com el vostre Pare que està en el cel és perfecte" (Mateu 05:48). Llevat simbòlicament pot ser un tipus de pecat (cf. 1 Corintis 5: 7-8). Igual que el pecat, el llevat fins glopades.

A mesura que el set és el nombre de Déu que simbolitza la integritat, els cristians han de seguir a la Pasqua amb set dies dels pans sense llevat. El significat i el simbolisme no és completa amb només la Pasqua. Pasqua representa l'acceptació de la sang de Crist per a la remissió dels pecats passats i la mort de Jesús.

¿Cal deixar el Crist simbòlicament penjar a l'arbre de la seva mort (cf. Gàlates 3:13)? No, els set dies dels pans sense llevat següents Pasqua ajuda foto ens la completa alliberament del pecat, l'observança dels manaments - després de passats pecats són perdonats com el resultat del sacrifici de Jesús.

Els Dies de la imatge El pa sense llevat de la vida i l'obra de Jesús ressuscitat. Jesús va ascendir al tron de Déu on està ara actiu en el treball per nosaltres com el nostre gran sacerdot, ens neteja del pecat (Hebreus 2: 17-18) lliura totalment del seu poder!

Aquí està una mica del que les escriptures hebrees diuen sobre els Dies de Pans sense Llevat:

¹⁵ Set dies menjareu pa sense llevat. En el primer dia fareu que no hi hagi llevat a les vostres cases. Per a qualsevol que mengi alguna cosa leudado des del primer dia fins al setè, aquesta persona serà tallada d'Israel. ¹⁶ El primer dia hi haurà reunió santa, i en el setè dia hi haurà una reunió santa. Cap obra es farà en ells, sinó la que tothom ha de menjar - que només es pot preparar per a tu. ¹⁷ I guardareu la festa dels pans sense llevat, perquè en aquest mateix dia jo he portat els vostres exèrcits de la terra d'Egipte. Per tant, guardareu aquest manament en les vostres generacions per costum perpètua. ¹⁸ Al mes primer, als catorze dies del mes a la tarda, menjareu els pans sense llevat, fins el vint-iu del mes a la tarda. ¹⁹ Durant set dies no es trobarà llevat a les vostres cases, perquè qualsevol que menja leudado, aquesta mateixa persona serà tallada de la congregació d'Israel, si és un estranger com a natural de la terra. ²⁰ I menjaràs res amb llevat; . A totes les vostres habitacions amb pans sense llevat "(Èxode 12: 15-20)

Levític 23: 6-8 ensenya sobre ell també. I Deuteronomi 16:16 mostra que s'espera que les ofertes que han de figurar als Dies de Pans sense Llevat, Pentecosta, i la Caiguda Dies Sants.

Per tant, diversos observadors de dissabte van continuar per mantenir els dies dels pans sense llevat després (Pritz. Nazarene Jewish Christianity. Magnas, Jerusalem, 1988, p. 35; Jerome as cited in Pritz, pp. 58,62,63; Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. BRILL, 1987, p. 117-119) i en l'Edat Mitjana i més enllà (Liechty D. Sabbatarianism in the Sixteenth Century. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp. 61-62; Falconer John. A Breife Refutation of John Traskes Judaical and Novel Fanytyces, pp. 57-58, as cited in Ball B. Seventh Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800, 2nd edition. James Clark & Co., 2009, pp. 49-50).

Mentre mengem pa sense llevat cadascun dels dies, ens adonem que hem d'evitar el pecat que és tan freqüent en el món que ens envolta.

Eliminat o es manté?

Eren els dies dels Àzims acabarà? Penseu una mica més que Herbert W. Armstrong va escriure:

No suprimirà a Antiga Aliança

Observi que els dies dels pans sense llevat són un període, que té dos Dissabtes d'alta dia. I aquest període s'estableix sempre - mentre que els israelites estaven encara a Egipte - abans que se li havia donat o escrita la llei cerimonial de Moisès - davant de Déu va arribar a proposar l'antic pacte! El que la llei de Moisès, o l'antic pacte, no va portar o institut, no poden portar! En la traducció de Fenton, el vers 17a es tradueix: "en conseqüència MANTENIR AQUEST PERÍODE COM A INSTITUCIÓ cada vegada més duradora." S'inclou tot el període.

Això per si sol hauria de demostrar que els Dies Sants - i els set dies dels pans sense llevat - són avui vinculants, i per sempre!

Ara bé, si aquests textos s'apliquen als dies 15, no el 14, ja que segurament ho fan, i és aquí concloentment demostrat, a continuació, es va establir la Pasqua PER SEMPRE? De fet ho és! Però aquests textos anteriors es refereixen a la festa i no la Pasqua. En el paràgraf que comença Èxode 12:21 se celebra la Pasqua va tornar a referir-se a, i el vers 24 estableix que SEMPRE!...

Per observar la Pasqua sol, i després deixar d'observar els set dies dels pans sense llevat, significa, en el simbolisme, per acceptar la sang de Crist, i per continuar en el pecat - que dir ... la llei és abolida, estem sota la gràcia, és a dir, la llicència, per continuar en el pecat!

Els set dies dels pans sense llevat de la imatge L'observança dels manaments, que és una altra manera de dir l'alliberament del pecat. (HW Armstrong. El que vostè ha de saber sobre la Pasqua i la Festa dels Pans sense Llevat. Bona Nova, març de 1979)

Els primers cristians no creuen que els dies dels pans sense llevat s'acabarà. L'Apòstol Pau va ratificar mantenir adequadament la festa amb pa sense llevat (1 Corintis 5: 7). Ell i altres encara marcat / observat i observat fora de Judea:

⁶ No obstant això, naveguem de Filipos després dels dies dels pans sense llevat, i en cinc dies es van unir a ells en Troas, on vam passar set dies. (Fets 20: 6)

Si els cristians no estaven guardant els Dies de Pans sense Llevat, l'Esperit Sant no hauria inspirat aquest ha de registrar-se com aquest. Ara Filipos era una ciutat gentil a Macedònia. Va ser governada pels romans - mantenint així en aquests dies no es va limitar a un lloc com Jerusalem. Almenys en dos llocs en el Nou Testament, veiem que els dies dels pans sense llevat havien de ser guardats en àrees gentils (1 Corintis 5: 7; Fets 20: 6).

Penseu també la declaració "va ser durant els dies dels pans sense llevat" en Fets 12: 3. Atès que l'autor gentil Lucas es va dirigir al llibre dels Fets a altres gentils (Fets 1: 1), per què s'han esmentat aquests dies si fossin desconeguts per als cristians gentils i havien deixat d'existir?

Potser caldria afegir que la espúria segle ^{marc} *Epistula Apostolorum* afirma Jesús va ensenyar als seus seguidors han de guardar els dies dels pans sense llevat fins que torni. Mentre que no podem confiar en aquest document, sí que indica que alguns estaven guardant aquests dies al segle ³.

Informació fora de la Bíblia informa que els apòstols Pau, Joan, Felip, juntament amb Policarpo d'Esmirna i altres dels primers cristians, mantenen els dies dels pans sense llevat (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Tot i això, Cànon 38 del *Concili de Laodicea* del segle IV (c. 363-364) va prohibir l'observació dels dies dels pans sense llevat. Els que estan a l'Església de Déu no podria complir amb molts decrets d'aquest Consell, que anava en contra de la Bíblia i els principis de les tradicions dels fidels.

Per tant, diversos observadors de dissabte van continuar per mantenir els dies dels pans sense llevat després (Pritz Natzarè jueva cristianisme Magnes, Jerusalem, 1988, pàg 35; ... Jerome com es cita a Pritz, pp 58,62,63 ;. Epifanio El Panarion. d'Epifanio de Salamina :. llibre II (seccions 1-46) Secció 1, Capítol 19, 7-9 Brill, 1987, pàg 117-119) i en l'Edat Mitjana i més enllà (Liechty D. Sabbatarianism al segle XVI .. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp 61-62;

Falconer John a Breife Refutació de John Traskes judaica i nous Fanytes, pp 57-58, com s'esmenta a la bola de B. Seventh Day Men: ... sabbatarios i sabbadismo a Anglaterra i Gal·les, 1600-1800, 2a edició. James Clark & Co, 2009, pp. 49-50).

A mesura que en l'Església *Contínua* de Déu no acceptem que el *Consell de Laodicea* va parlar de la veritable església cristiana, es conserva encara els Dies de Pans sense Llevat. Ens menjar una mica de pa sense llevat per a cada un dels set dies com amonesta la Bíblia (Èxode 00:15; 13: 6; 23:15; 34:18). Aquest pa es pot fer de diferents grans / nous de la Bíblia no es requereix l'ús de-blat.

(Potser cal esmentar que un pot menjar aliments que no siguin només de pa sense llevat durant aquesta festa, és només que no hi ha pans amb llevat són per a ser menjat. A més, a diferència de la Pasqua, el primer i últim dia dels pans sense llevat són dies, igual que el dissabte setmanal, que no es treballi.)

Encara que a alguns els agrada allegorize distància moltes parts de la Bíblia, encara que certament hi ha una comprensió espiritual per als Dies Sants, també hi ha una física. I l'observança física ens ajuda a comprendre millor les lliçons espirituals.

Els dies dels pans sense llevat imatge ajuda que nosaltres, els cristians han d'esforçar per escollir el pecat i la hipocresia de les nostres vides (cf. Mateu 16: 6-12; 23:28; Lluc 12: 1). En mantenir físicament, que ens ajuda a aprendre millor les lliçons espirituals que Déu mana.

4. Pentecosta: La veritat sobre el seu anomenat i l'increïble regal de Déu

La majoria dels que professen a Crist saben alguna cosa sobre Pentecosta. Molts la consideren adequadament l'inici de l'església del Nou Testament.

Després que Jesús va morir, es va dir als seus deixebles d'esperar per rebre el poder de l'Esperit Sant:

⁴ I estant junts amb ells, els va manar que no marxessin de Jerusalem, sinó que esperessin la promesa del Pare, "que," Ell va dir, "que vas sentir de mi, ⁵ Perquè Joan certament va batejar amb aigua, però vosaltres sereu batejats amb l'Esperit Sant d'aquí a pocs dies a partir d'ara ". (Fets 1: 4-5)

Així que van esperar i:

¹ Quan va arribar el dia de Pentecosta arribar la plenitud, estaven tots reunits en un mateix lloc (Fets 2: 1).

Observi que la declaració remarca el fet que **el dia de la Pentecosta va venir el compliment**. La Bíblia està deixant clar que els esdeveniments que segueixen estaven directament relacionats amb el fet que **el dia de la Pentecosta va venir el compliment**. I, va succeir als deixebles perquè estaven tots junts observant.

Això és el que va succeir a continuació:

² I una nit, va del cel un soroll, com d'un vent fort que bufava, el qual va omplir tota la casa on estaven asseguts. ³ Llavors se'ls van aparèixer llengües repartides, com de foc, assentant-se sobre cadascun d'ells. ⁴ I van ser tots plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els donava que parlessin. ...

³⁸ Pere els va dir: "vos, i que cada un de vosaltres ser batejats en el nom de Jesucrist per perdó dels

pecats; i rebreu el do de l'Esperit Sant. ³⁹ Perquè la promesa és per a vosaltres i per als vostres fills, i per a tots els que estan lluny, per quants el Senyor nostre Déu cridi ".

⁴⁰ I amb moltes altres paraules testificava i els exhortava dient: "Sigueu estalvis d'aquesta perversa generació." ⁴¹ Així que, els que van rebre la seva paraula van ser batejats; i aquell dia uns tres mil ànimes van ser afegides a ells. ⁴² I constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols, a partir el pa i en les oracions. ... ⁴⁷ lloant Déu i tenint favor amb tot el poble. I el Senyor afegia cada dia a l'església els que havien de ser estalvis. (Fets 2: 2-4, 38-42, 47).

Van rebre part de la potència de l'Esperit Sant. I això és considerat com el començament de l'església cristiana pels catòlics romans, ortodoxos orientals, la majoria dels protestants, testimonis de Jehovà, i l'Església de Déu grups. Pel que l'Esperit Sant va ser donat en un moment determinat (al mateix temps que molts dels Jueus observar Pentecosta) i que els deixebles de Jesús encara s'observava la mateixa.

Això no va ser una coincidència.

Hi ha més de Pentecosta?

Molts no s'adonen que Pentecosta representa més del lliurament de l'Esperit Sant i l'inici de l'església del Nou Testament.

Pel que fa als passatges en Antic i Nou Testament proporciona més informació sobre aquest dia i el seu significat.

La festa de la Pentecosta es va mantenir pels cristians després de la inicial, però sense cap esment de parlar en llengües. L'Apòstol Pau va seguir observant la Pentecosta dècades després de la Pentecosta que s'esmenta en el segon capítol del llibre dels Fets. Observi el que va escriure, al voltant del 56 dC:

⁸ Perquè no vull veure't ara en el camí; però espero estar amb vosaltres algun temps, si el Senyor ho permet. Però seré a Efes fins a la Pentecosta (1 Corintis 16: 8).

Això demostra que Pau sabia quan era Pentecosta, que sentia que els corintis han de saber quan Pentecosta era, i que els cristians d'Efes hauria conegut quan era Pentecosta. Per tant, pel que sembla, estava sent observat per Paul i els gentils a Efes i Corint.

En un any, l'apòstol Pau també desitjava estar a Jerusalem per Pentecosta, al voltant del 60 dC:

¹⁶ Pau s'havia proposat passar de llarg per Efes, per la qual cosa no hauria de detenir-se en Àsia; doncs s'afanyava per estar a Jerusalem, si és possible, en el dia de Pentecosta (Fets 20:16).

Per tant, els cristians de Jerusalem encara estaven observant Pentecosta i Pablo observava també. Altrament, no hi hauria cap raó òbvia per la qual Pau volia estar a Jerusalem el dia de Pentecosta.

El terme Pentecosta és un terme grec que significa ^{50^e}. Aquest terme es deriva de la següent descripció Hebrea de càlcul de la data:

Hauran de completar set dies de repòs: ¹⁵ I explicareu des del dia després del dissabte, des del dia en què va oferir la garba de l'ofrena bressolada. ¹⁶ comptareu cinquanta dies fins l'endemà del setè dia de repòs (Levític 23: 15-16).

El dia de la Pentecosta té diversos noms, ia causa d'això, alguns s'han confós al respecte. Els seus altres noms bíblics inclouen: la festa de la sega, la festa de les setmanes i el dia de les primícies.

Les tradicions jueves i quan és Pentecosta?

Cant acompanyat sovint els festivals consagrats a Déu, que va començar al capvespre:

²⁹ No tindràs una cançó Igual que a la nit en què es una festa santa, i alegria de cor com quan un va amb una flauta, per venir a la muntanya del Senyor, al Fort d'Israel. (Isaïes 30:29)

Jueus moderns tendeixen a cridar pel terme de Pentecosta *Shavuot*.

Alguns han estat confosos quan Pentecosta és. Molts Jueus no ho mantingui en el mateix dia que l'Església *Continua* de Déu el manté.

Els saduceus mongetes correctament dit "que Pentecosta sempre cauria el diumenge," no obstant això "[i] n post-talmúdic i la literatura gueónico ... Pentecosta cau el 6 de Siwan" (Pineles, "Darkeh shel Torah," p. 212, Vienna, 1861; Pentecost. Jewish Encyclopedia of 1906) la data molts Jueus utilitzen ara (que és en la literatura post-talmúdic que va ser elaborat després que l'Antic Testament i no és escriptura), és un canvi més tard i no la data bíblica . Nosaltres a l'Església de Déu *Continua* observem el mètode bíblic.

Observi també el següent des l'ex Gran Rabí Lord Sacks:

Els fariseus, que creien en la Llei Oral, així com l'escripta entén "dissabte" per dir, aquí, el primer dia de Pesaj (15 de Nisan). Els saduceus, que creien en la llei escrita, només es van prendre literalment el text. L'endemà del dia de repòs és el diumenge. Així, el recompte comença sempre en diumenge, i Shavuot, cinquanta dies després, també sempre cau en diumenge. (Sacks L. Judaism: A Thought for Shavuot. Arutz Sheva, June 3, 2014.)

Els cristians han de recordar que Jesús va condemnar els fariseus per confiar massa en la llei oral sobre la llei escrita (Marc 7: 5-13). Jesús els va dir que estaven "fent la paraula de Déu sense efecte amb la vostra tradició que heu transmès. I moltes d'aquestes coses que fas" (Marc 07:13).

I, com es mostra a continuació, Pentecosta es refereix al temps de comptar cinquanta com associades amb primícies:

¹⁶ Comptador de cinquanta dies fins l'endemà del setè dia de repòs; llavors oferireu el nou gra al Senyor. ¹⁷ I duràs a partir dels seus habitatges dos pans d'ona de dues dècimes de efà. Ells seran de flor de farina; que es courà amb llevat. Són les primícies al Senyor (Levític 23: 16-17).

Quan comptes cinquanta dies fins l'endemà del setè dia de repòs, es troba que la Pentecosta és sempre per venir a diumenge. Pentecosta s'estén des de la posta del sol fins a la posta dissabte diumenge. Ireneu, que va

afirmar haver-se reunit amb Policarpo d'Esmirna va escriure que els apòstols van guardar Pentecosta en diumenge (Fragments d'Ireneu, 7).

primícies

L'ús del terme "primícies" suggereix una segona collita. I, de fet, això també s'assenyala en l'Antic Testament:

¹⁶ ... la festa de la sega, els primers fruits de les teves labors, que haguessis sembrat en el camp; ¹⁷ i la festa de la collita a finals d'any, quan s'han recollit els fruits de les teves feines del camp (Èxode 23: 16-17).

²² I guardareu la festa de les setmanes, la de les primícies de la sega del blat, i la festa de la collita a finals d'any (Èxode 34:22).

²⁶ També en el dia de les primícies, quan porta el nou gra al Senyor en les vostres setmanes, haureu reunit santa (Números 28:26).

Mentre que alguns comentaristes protestants es refereixen a l'ofrena de la garba d'ona com la festa de les primícies (e.g. Radmacher E.D. ed. The Nelson Study Bible. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, p. 213), aquest és un terme equivocat. Mentre que "un garba de primícies" es va oferir a continuació (Lev 23: 10-11), com es mostra a sobre, la Bíblia es refereix a la festa de les setmanes com el temps de primícies (no simplement una garba).

¿De quina manera la idea de primícies ens ajuda a entendre el dia d'avui?

La festa de Pentecosta o festa de les primícies (Èxode 34:22) ens recorda que Déu està trucant ara només una petita "primícies" collita espiritual, amb l'últim Dia Gran vinguda que imatges d'un major collita més tardana. La Spring harvest, en la majoria de les zones, en molt menor que la major collita de tardor, i això és consistent amb el pla de salvació de Déu per a la humanitat.

Però què passa amb Jesús? Ell no era un tipus de primícies?

Sí, certament ho era. Pau assenyala:

²⁰ Mas ara Crist ha ressuscitat d'entre els morts, i s'ha convertit en les primícies dels que van dormir. ²¹ Perquè per home va venir la mort, per l'home també va venir la resurrecció dels morts. ²² Perquè així com en Adam tots moren, també en Crist tots seran vivificats. ²³ Però cada un en el seu degut ordre: Crist, les primícies; després els qui són de Crist, en la seva vinguda. (1 Corintis 15: 20-23).

Crist és el compliment de l'ofrena bressolada en Levític 23: 10-11. Ell és la garba de primícies. També va complir aquest paper quan va ascendir al cel diumenge (l'ofrena bressolada va ser un diumenge) després que ell va ser ressuscitat (Joan 20: 1,17). Però ni ell ni els seus veritables seguidors va observar el que ara es diu Pasqua.

A més, Jaume assenyala que Jesús ens va donar a llum a ser també un tipus de primícies:

¹⁸ Ell, de la seva voluntat, ens va fer néixer per la paraula de veritat, perquè siguem primícies de les seves criatures (Santiago 1:18).

Així, mentre que Jesús va ser el primer fruit original, per representar l'ofrena bressolada, els veritables cristians són una classe de primícies, representat pel Dia de la Pentecosta. "Primícies" vol dir que només uns pocs seran part de la collita en aquesta edat (Lluc 12:32; Romans 9:27; 11: 5) - sinó que també impliquen que hi haurà una major collita - un temps en el qual tots els que mai va tenir una oportunitat de salvació més endavant tindrà una oportunitat real i veritable.

Noti el que Pere va dir a la Pentecosta:

²⁹ "Homes i germans, se us pot dir lliurement del patriarca David, que va morir i fou enterrat, i el seu sepulcre està amb nosaltres fins al dia d'avui. ³⁰ Per tant, sent profeta, i sabent que Déu havia jurat amb una jurament a ell que del fruit del seu cos, d'acord amb la carn, aixecaria al Crist que s'asseuria en el seu tron, ³¹ veient abans, va parlar de la resurrecció del Crist, que la seva ànima no va ser deixada a l'Hades, ni la seva carn va veure corrupció. ³² a aquest Jesús Déu ha aixecat, de la qual tots

nosaltres en som testimonis. ³³ Així que, exaltat a la dreta de Déu, i havent rebut del Pare la promesa de l'Esperit Sant, ha vessat . això que vosaltres veieu i sentiu (Fets 2: 29-33)

Observi que Pere, el dia de Pentecosta, es va referir a Jesús com fruites i que va ressuscitar. Pentecosta mostra que Déu beneeix aquesta petita collita mitjançant la concessió del seu Esperit Sant, perquè puguem superar, fer la seva obra i créixer espiritualment malgrat viure en "el present segle dolent" (Gàlates 1: 4)

Ara Jesús no va ser només el primer dels primers fruits, També va ser el primer d'una multitud germans;

²⁹ Perquè als que abans va conèixer, també els ha destinat a ser transformats segons la imatge del seu Fill, perquè ell sigui el primer d'una multitud germans (Romans 8:29).

⁵ Jesucrist, el testimoni fidel, el primogènit d'entre els morts (Apocalipsi 1: 5).

Ja que Jesús és el primogènit, això certament implica que s'haurà convertit a altres que estan a ser com ell. Per tant, arribar a ser com Jesucrist és també part del missatge de Pentecosta. Per descomptat, la idea d'arribar a ser com Crist s'ensenya en la Bíblia i no es limita a Pentecosta. Noti el que va escriure Joan:

² ... serem semblants a Ell (1 Joan 3: 2).

A causa de que és una reunió santa, s'observa similar a un dia de repòs setmanal, però amb les ofertes (Deuteronomi 16:16). En l'Antic Testament, la festa de les setmanes, la participació dels primers fruits, es va mantenir 50 dies després del dia de repòs després de la Pasqua.

Després de la mort de Crist, els apòstols es van reunir en aquesta data. I en aquesta data, l'Esperit Sant va ser vessat donar als cristians accés a Déu com una mena de primícies. Jesús va ser el primer d'aquests primers fruits i els cristians que són cridats en aquesta època són també ser primícies com Ell és (són els anomenats més tard també a ser com Jesús és, sinó que simplement no serà primícies).

Dies Sants pot mantenir-se fora de Jerusalem?

Alguns han indicat que els Dies Sants bíblics no es pot mantenir ara, ja que requeririen que tothom volia anar a Jerusalem.

Però aquest no va ser el cas històricament, fins i tot amb Jesús.

Cap al començament del seu ministeri, mentre que a Natzaret, Jesús va parlar sobre el "dia dels dies de repòs" (Lluc 04:16). Pentecosta és també anomenada la festa de les setmanes / dies de repòs (Deuteronomi 16: 10,16). Que Lucas volia dir el plural es pot confirmar observant el terme grec real. La paraula real (agrupació no la *d'Strong* de paraules com) per a dies de repòs, σαββάτων, és plural (σαββάτω, com en Lluc 14: 1, és singular). El passatge es tradueix literalment com segueix:

16 I ell va entrar a Natzaret, on Es va criar. I d'acord amb el seu costum, va entrar en els dies dels dies de repòs, a la sinagoga, i es va aixecar a llegir. (Luke 4:16, Green)

Per tant, això ajuda a demostrar que es pot mantenir un Dia Sant, com ho va fer Jesús, en una ubicació que no sigui Jerusalem. També semblava mantenir possiblement un altre dia sant a Galilea, en Lluc 6: 1-2 (Green JP, Sr. Interlinear Greek-English New Testament, third edition. Baker Books, 2002).

Potser s'ha d'esmentar que quan la dona samaritana va indicar que el culte, possiblement, hauria de restringir-se a la zona de Jerusalem (Joan 4:19), Jesús va dir que no hi havia una restricció de culte de Jerusalem:

. ²¹ Jesús li va dir: "Dona, creu-me, que l'hora que el ni aquesta muntanya ni Jerusalem adorareu el Pare ²² Vosaltres adoreu allò que no sabeu, nosaltres adorem el que sabem, perquè la salvació ve . dels Jueus ²³ Mas l'hora ve, i ara és, quan els veritables adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat ;. per al Pare busca tals que li adorin ²⁴ Déu és esperit, i els que l'adoren han de fer-ho en esperit i veritat ". (Joan 4: 21-24)

El Nou Testament mostra clarament que el Dia Sant o d'un altre culte no es limita a Jerusalem (vegeu també Mateu 10:23; 23:24).

Cal assenyalar que les esglésies grecoromanes també reconeixen que la Pentecosta, de vegades referit com la festa de les setmanes (Levític 23:

15-16) o el dia de les primícies (Nombre 28:26) en l'Antic Testament, tenia significat cristià . I que no restringeixen el seu observança a una ciutat.

Tingueu en compte també que la idea dels cristians com primícies es confirma en el Nou Testament (Santiago 1:18). A l'antic Israel, hi va haver una menor collita a la primavera i una major collita a la tardor. La primavera Sant el dia de la Pentecosta, quan s'entén correctament, ajuda a la imatge que Déu només està trucant a alguns ara per a la salvació (Joan 6:44; 1 Corintis 01:26; Romans 11:15) amb una collita més gran que ve després (Joan 7: 37- 38).

Moltes esglésies grecoromanes observen alguna versió de Pentecosta. No obstant això, en part perquè no s'observen certes altres festes bíbliques, no aconsegueixen entendre per què només Déu està trucant a alguns ara, i que Ell té un pla per oferir a tothom la salvació (Lluc 3: 6; Isaïes 52:10). la misericòrdia triomfa sobre el judici "(Santiago 2:13).

5. Festa de les Trompetes: Retorn de Crist i els esdeveniments que van conduir a ella

La majoria de les esglésies grecoromans no guarden els dies sants bíblics que es produeixen habitualment a la tardor. No obstant això, aquests Dies Sants retraten molts esdeveniments fonamentals en el pla de Déu.

La festa de les trompetes no només una foto de la vinguda de Crist per ressuscitar les primícies d'entre els morts, també Fotografies el terrible moment de la devastació just per davant i la intervenció de Jesucrist per salvar la vida de l'aniquilació total i per establir el Regne de Déu en la terra.

Anem a entendre com aquest festival s'inscriu en el gran pla mestre de Déu.

Tinguem en compte que hi ha un lapse de temps important entre el dia de la Pentecosta i la festa de les trompetes. Des de l'església del Nou Testament va començar a Pentecosta i bàsicament acaba quan Jesús torni a la final trompeta (1 Corintis 15: 51-57), en un sentit, el període de temps entre Pentecosta i la festa de les trompetes es pot considerar com la representació de l'era de l'església .

El quart dia sant, la festa de les trompetes, s'observa en "el setè mes, el primer *dia* del mes" (Levític 23: 23-25).

El número set en el pla de Déu significa la terminació i perfecció. El setè mes del calendari de Déu (es produeix al setembre i / o octubre) conté els últims quatre festivals, imaginant la realització del gran pla mestre de Déu per a nosaltres. El festival que se celebra el primer dia d'aquest mes marca l'inici dels esdeveniments finals en el pla de Déu.

És un altre dia de repòs anual de descans de la feina d'un regular, i que anava a ser un memorial al so de trompetes (Levític 23: 24-25). És també un temps per aprendre els camins de Déu (Nehemies 8: 2-3; cf. Esdres 3: 1-7). Gran part del que va succeir als fills d'Israel es va escriure per a "exemples, i estan escrites per a la nostra admonició, en els qui les fins dels segles han vingut" (1 Corintis 10:11).

És a partir del so de les trompetes que la festa de les trompetes pren el seu nom.

Hi ha una gran quantitat de significat simbòlic vinculat amb el so d'aquestes trompetes, especialment pel que fa als últims temps en què estem vius. Cal assenyalar que el nom jueu modern per a aquesta data, Rosh Hashaná, no és bíblic ni tan sols original per als jueus. Era una cosa que van adoptar segles després que Déu l'hi va donar a ells i després que l'Antic Testament va ser escrit (Kramer, Amy J. Rosh Hashana Origins. Copyright © 1998-1999 Everything Jewish, Inc.).

La Bíblia ensenya que les trompetes van ser bufats per anunciar les festes de Déu, així com per cridar a la gent per acoblar (Nombres 10: 1-3, 10).

Llibre de la Vida

Curiosament, els erudits jueus han lligat la festa de les trompetes al 'Llibre de la Vida' (Peltz M, Rabbi. What is in a Rosh Hashanah greeting? Haaretz, September 17, 2012). Per què és el d'interès?

Bé, la Bíblia ensenya que els que s'enumeren en el 'Llibre de la Vida' (Filipencs 4: 3; Apocalipsi 3: 5) seran ressuscitats (Hebreus 12: 22-23). Quan? En la setena i última trompeta:

⁵¹ Heus aquí, us dic un misteri: No tots dormirem, però tots serem transformats - ⁵² en un moment, en un obrir i tancar d'ulls, a la trompeta final. Perquè la trompeta sonarà, i els morts ressuscitaran incorruptibles, i nosaltres serem transformats. ⁵³ Perquè això corruptible s'haurà revestit d'incorruptibilitat, i aquest cos mortal s'haurà revestit d'immortalitat. (1 Corintis 15: 51-53)

El Llibre de la Revelació ensenya clarament que set trompetes seran arrossegats (8: 2), el càstig ve a aquells que no estan protegits per Déu (9: 4), i llavors el regne de Déu i el judici vindran (11: 15-18). Finalment s'ensenya que aquells els noms no estan escrits en el llibre de la vida experimentaran la segona mort (Apocalipsi 20: 14-15).

Les explosions de trompeta

Tinguem en compte que la Bíblia mostra que durant la història d'Israel, que estava fortament esquitxada de conflictes i la rebel·lió, trompetes

van continuar sent utilitzats com a dispositius d'advertència, per cridar a les armes o com a preludi dels missatges importants - sempre per marcar un esdeveniment d'tremenda importància per al conjunt nació.

Déu també usa els profetes, entre ells Isaïes, Ezequiel, Osees i Joel, per advertir Israel sobre els càstigs que li faria a ells per la seva rebel·lió constant contra les seves lleis. Aquests profetes eren per a usar les seves veus com trompetes a blare seves advertències a la gent de Déu.

¹ veus, i no sobra; Alça la teva veu com trompeta; Digues al meu poble la seva rebel·lió, ia la casa de Jacob seu pecat. (Isaïes 58: 1)

Nosaltres a l'Església de Déu *continua* treballant per fer això avui en dia. Nosaltres diem confiadament dels pecats de la societat i com els esdeveniments mundials estan alineant amb la profecia ben entesa - que també ens esforcem per explicar.

Però també hi haurà altres tocs de trompeta literals vénen en el futur com el Llibre de la Revelació ensenya (Apocalipsi 8: 1-13, 9: 1-18). Però la majoria no prestar atenció a les advertències.

Molts són bufats en el Llibre de la Revelació, i molts anaven a ser bufat a la festa de les trompetes (Levític 23:24) - esperem que molts poden veure la connexió.

Però la trompeta més important, en cert sentit, podria ser l'últim, el setè. Això és el que ensenya la Revelació d'això:

¹⁵ El setè àngel va tocar la trompeta, i hi va haver grans veus al cel, dient: "Els regnes del món han vingut a ser *els regnes* de nostre Senyor i del seu Crist, i regnarà pels segles dels segles!" ¹⁶ I els ancians que estaven asseguts davant de Déu en els seus trons, es prosternar i adoraven Déu, ¹⁷ dient: "Et donem gràcies, Senyor Déu Totpoderós, el que és i que era i que ha de venir, perquè has pres el teu gran poder, i has regnat. ¹⁸ es airaron les nacions, i la teva ira ha vingut, i el temps dels morts, perquè siguin jutjats, i de donar el guardó als teus servents, els profetes, als sants, i els que témer el teu nom, petits i grans, i de destruir els que destrueixen la terra ". ¹⁹ I el temple de Déu va ser obert al

cel, i l'arca del seu pacte es veia en el temple. I hi va haver llamps, veus, trons, un terratrèmol i gran calamarsa. (Apocalipsi 11: 15-19)

La festa de les trompetes imatges del futur so de les trompetes i la realitat que Jesús vindrà i establir el Regne de Déu a la terra. La bona notícia del esdevenidor Regne de Déu és una gran part del que Jesús vol que els seus servents proclamen ara (Mateu 24:14; 28: 19-20), i després vindrà la fi (Mateu 24:14). La Festa de les Trompetes punts a la victòria de Crist sobre aquest món.

historiadors grecoromans, com ara Jerome i Epifanio (*Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A*, pp. 922, 930 and Epiphanius (Ephiphanius. *The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9*. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), enregistra que els "natzarens cristians" continua per mantenir la caiguda Dies Sants ... en els segles quart i cinquè. també van ser guardats pels fidels cristians de Jerusalem que afirmaven l'edifici original cristiana a Jerusalem al segle IV fins que van ser detinguts per les autoritats imperials (Pixner B. *Church of the Apostles Found on Mt. Zion*. *Biblical Archaeology Review*, May/June 1990: 16-35,60).

El antisemita John Chrysostom va intentar específicament per impedir que la gent de manteniment de la festa de les trompetes a la fi del segle quart (John Chrysostom. *Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2*). No obstant això, aquells que tracten de ser fidels van continuar fent-ho al llarg de la història. Continua l'Església de Déu ho fa ara.

6. Dia de l'Expiació: Satanàs obté Desterrat

El proper dia sant tardor és el Dia de l'Expiació:

²⁶ I el Senyor va parlar a Moisès i li digué: ²⁷ "Als deu dies d'aquest mes setè serà el dia d'expiació Serà una reunió santa; dejunareu vostres ànimes, i oferireu ofrena encesa a. . Senyor ²⁸ i faràs cap treball en aquest mateix dia, ja que és el dia de l'expiació, per fer expiació per vosaltres davant el Senyor el teu Déu. ²⁹ per a qualsevol persona que no està afligit en l'ànima d'aquest mateix dia serà tallat del seu poble ³⁰ I qualsevol persona que faci algun treball en aquest mateix dia, aquesta persona et destruiré d'entre el seu poble ³¹ no faran cap treball; .. que serà estatut perpetu per les vostres generacions en totes les seves ³² habitacles. se us serà un dia de repòs, dejunareu les vostres ànimes ;. en el novè dia del mes a la tarda, de tarda a tarda, haurà de celebrar el seu dia de repòs " (Lev 23: 26-32).

⁷ 'El dia deu d'aquest mes setè tindreu reunió santa. Dejunareu les vostres ànimes; no ha de fer cap treball. (Números 29: 7)

El dejuni és històricament sobretot com la frase "dejunareu" ha estat interpretada per la jueva i l'Església de Déu comunitats (això també és verificada per passatges com ara Salm 35:13; 69:10 i Isaías 58: 5) per significar el dejuni, a menys que un és d'alguna manera malalta, i per tant ja està afligit. Tarda a tarda vol dir des de la posta del sol fins a la posta.

El mateix Nou Testament diu el Dia d'Expiació, "el ràpid" (Fets 27: 9), que no només indica que l'apòstol Pau estava mantenint (que seria per declaracions en Fets 21: 18-24; 28:17), però que el grec-anomenat Teófilo (el cristià el qual el llibre dels Fets es va abordar en Fets 1: 1), també ha d'haver estat o un altre terme hauria estat substituït.

observants individus afiliats a les Esglésies de Déu a jejunar des del capvespre aquesta nit fins a la posta de sol a la nit següent (si són físicament capaços - mares lactants, nens petits, dones embarassades, i diversos altres afectats no s'espera que jejunar - això és consistent amb les pràctiques jueves en aquesta zona, així). En aquest ràpid anem sense menjar ni beure.

Curiosament, un protestant informe afirma que una de les raons cristians no necessiten per mantenir el Dia de l'Expiació és perquè no hi ha cap temple jueu avui (Cocherell BL. SHOULD THE FOLLOWERS OF CHRIST FAST ON THE DAY OF ATONEMENT?). No obstant això, la realitat bíblica és que els fills d'Israel guardaven el Dia d'Expiació per segles abans que hi hagués un temple i l'altra realitat és que el Nou Testament mostra que els cristians són ara el temple de Déu (1 Corintis 3: 16-17).

dues cabres

En l'Antic Testament, el Dia d'Expiació va incloure una cerimònia en la qual el boc a Azazel va ser enviat al desert (Levític 16: 1-10). Certs cristians van veure aquest enviament del boc a Azazel de distància com imaginant el temps durant el mil·lenni quan Satanàs seria lligat per mil anys en el pou sense fons (Apocalipsi 20: 1-4). Això vol dir que no serà capaç de temptar i enganyar durant aquest temps. A causa de la sacrifici de Jesús, una cabra no se sacrifica per observar aquest dia (cf. Hebreus 10: 1-10).

Encara que Jesús era la nostra pasqua sacrificada per nosaltres (1 Corintis 5: 7-8) i Ell va ser mort només una vegada (Hebreus 9:28), també veiem un moment que no sigui la Pasqua on Jesús mor ceremonialment.

Per què?

Molts han especulat, però podria ser pistes junt amb el fet que aquest sacrifici ocorre abans del llançament de la segona cabra.

La Pasqua original només va donar lloc als fills d'Israel de ser passat per alt pels seus pecats. En aquesta edat, els que són veritables cristians afirmen que el sacrifici de Jesús en la seva Pasqua terrenal final per pagar el càstig pels nostres pecats. Però els veritables cristians són una petita minoria de la població del món (Lluc 12:32; Romans 11: 5).

Ja que la Bíblia crida a Satanàs "el déu d'aquest segle" que té "encegat" el món (2 Corintis 4: 4), la majoria han estat encegat i no obstant això no ha estat abordat pel sacrifici de Jesús. No obstant això, això passarà per gairebé tots els que es dirà - ja sigui en aquest segle o en el segle esdevenidor (Mateu 12:32). Ara es mostren el sacrifici, ceremonialment

després que acabi l'era de l'església, ajuda a demostrar que el sacrifici de Jesús no era només per als que són cridats en l'era de l'església, com el pla de Déu inclou l'oferta de salvació a tots, i no només els elegits d'avui.

En mostrar el sacrifici abans que l'altra cabra de ser alliberat, això demostra que Jesús no estava prenent els pecats de Satanàs.

Jesús va prendre el càstig de tots els éssers humans. Però no s'aplica als éssers humans fins que després que Déu ens crida i ens concedeix el penediment (Joan 6:44) i vam arribar a estar disposats a penedir-se i vam arribar a creure. No només en Jesús, però creiem que el Fill i creiem que el Pare, és a dir, creiem el que diuen. A més, vam demostrar que mitjançant el penediment, ser batejat, se li concedeixi l'Esperit Sant (Fets 2:38) i en realitat tractant de viure com ens volen fer viure (cf. 1 Joan 2: 6).

Es va mantenir llarg de la història

El Dia de l'Expiació es va mantenir en el segle 4t segons Sant Joan Crisòstom que predicava en contra d'ella (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2).

Això també es pot veure a Canon 69/70 dels sirians Apostòlics Cànons prop d'aquest temps, que va tractar de prohibir (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

Un document musulmans, que data del període del segle cinquè a desè, afirma que Jesús i els seus deixebles mantenen el dejuni en els mateixos dies que els Jueus. Indica que judeo-cristians se segueix mantenint el Dia d'Expiació, mentre que els grecoromans es va acostar amb un 50 dies Quaresmal-

període de dejuni que Jesús no va complir (Tomson P. Lambers-Petry L. The Image of the Judaeo-Christians in Ancient Jewish and Christian Literature, Volume 158, 2003, pp. 70-72; Stern SM. Quotations from Apocryphal Gospels in 'Abd Al-Jabbar. Journal of Theological Studies, NS. Vol. XVIII, (1) April 1967: 34-57). Informes d'altres historiadors donen suport a aquest punt de vista (e.g. Pines, pp. 32-34). D'altra banda,

veiem informes històrics que encara es mantenia en Transilvania al segle 16 (Liechty, pp. 61-62).

L'antiga Església de Déu Radial va observar el Dia de l'Expiació (i les altres festes) al llarg del segle ²⁰. Nosaltres a l'Església de Déu *Contínua* seguim observant que en l'actualitat.

7. Festa dels Tabernacles: Un cop d'ull del que sembla el món com el Regne de Crist Baix

La Festa dels Tabernacles imatges d'un esdeveniment culminant en el pla de Déu. Després que Jesús va morir pels nostres pecats per redimir la humanitat, i després que Ell ens ha enviat l'Esperit Sant i va escollir un poble per al seu nom per convertir-se en reis i sacerdots per regnar amb Ell a la terra (Apocalipsi 05:10), i després de la seva segona vinguda, i després que finalment ha col·locat tots els pecats sobre el cap de Satanàs que separa a ell i als pecats de la presència de Déu i el seu poble (el que ens converteix finalment es va unir a en-un amb ell, l'expiació), llavors estem preparats per a aquesta sèrie final dels esdeveniments, el començament de la creació del mil·lenari Regne de Déu a la terra.

La Festa dels Tabernacles imatges de l'abundància espiritual i material que es produirà durant el regne mil·lenari de Jesucrist quan la gent va a seguir les lleis de Déu i sense enganys de Satanàs (Apocalipsi 20: 1-6). Això està en contrast amb el que està succeint ara en un món enganyat per Satanàs (Apocalipsi 12: 9). engany satànic, que s'ha anat a continuació (Apocalipsi 20: 1-3), és part de la raó per la majoria dels que professen el cristianisme han estat enganyats pels 'bons' falsos ministres, així com per què molts dels ministres han estat enganyats (2 Corintis 11: 14-15).

Jesús mateix, va mantenir la Festa dels Tabernacles, i també ho va ensenyar per Juan 7: 10-26.

Aquí hi ha algunes instruccions respecte de les escriptures hebrees:

³³ Llavors el Senyor va parlar a Moisès i li digué: ³⁴ "Parla als fills d'Israel, dient :. Als quinze dies d'aquest mes setè serà la festa dels Tabernacles durant set dies al Senyor ³⁵ El primer dia hi haurà i una reunió santa. Vostè haurà de fer cap treball en ell.

⁴¹ I guarda com festa al Senyor per set dies a l'any. Serà estatut perpetu per les seves generacions. Celebrareu en el setè mes. ⁴² habitareu en cabanes durant set dies. Tots els que estan natural d'Israel habitarà al tabernacles, (Levític 23: 33-35,41-42)

¹³ "I de guardar la festa dels Tabernacles set dies, ... ¹⁴ I t'alegraràs en la teva festa, tu, el teu fill, la teva filla, el teu servent i la teva

criada, i el levita, el foraster, l'orfe i la vídua, que estan dins de les teves portes. ¹⁵ Set dies celebraràs festa sagrada el Senyor el teu Déu en el lloc que el Senyor escull, perquè el Senyor, el teu Déu, et beneirà en tots els teus productes i en tota l'obra de les seves mans, per la qual que veritablement alegre.

¹⁶ "Tres vegades l'any es presentaran tots els teus homes davant el Senyor el teu Déu en el lloc que El esculli: a la festa dels pans sense llevat, en la festa de les Setmanes i en la Festa dels Tabernacles, i cap es presentarà abans de la Senyor amb les mans buides ¹⁷ Tot home donarà el que és capaç, segons la benedicció del Senyor el teu Déu t'ha donat (Deuteronomi 16: 13-17) ..

Déu tenia l'antic Israel a cabanes / Tabernacles (Sucot " en hebreu) al desert durant dècades abans d'entrar a la terra promesa. Aquestes cabines, en un sentit, a la foto que eren únics hereus a la terra promesa. Fins i tot durant el mil·lenni, quan el Regne de Déu està governant sobre les nacions mortals, les persones mortals seran únics hereus del Regne. Han de superar-se i créixer en el coneixement i la saviesa per heretar les promeses.

Déu diu d'Efraïm (de vegades interpretant a un tipus de tot Israel a les escriptures) que van a "habitar en tendes, com en els dies de la festa" (Osees 12:9, Douay-Rheims). Israel, al desert, era un tipus de totes les persones que han de passar per proves i tribulacions per heretar les promeses (1 Corintis 10:11). Eren nouvinguts, a l'espera d'heretar les promeses de Déu.

Nosaltres, els cristians han de adonar-se que no tenim ciutat permanent en aquesta edat i mirar cap al qual ha de venir (Hebreus 13:14). La permanència en habitatges temporals durant la Festa dels Tabernacles ens ajuda a recordar això. Els cristians han d'assistir als serveis religiosos, si és possible, cada dia de la festa de les cabanes per aprendre (Deuteronomi 31: 10-13; Nehemies 8: 17-18) sacrificis ésser vivent, que és nostre "culte racional" (Romans 12: 1) .

La Festa de Tabernacles és un temps per **alegrar-(Deuteronomi 14:26; 16:15)**. L'ús del delme relacionats (comunament anomenat "segon delme") mostra que aquest és un temps d'abundància (Deuteronomi 14: 22-26), sinó també que el ministeri ha de ser atès en aquesta edat (Deuteronomi 14: 27). La festa dels Tabernacles ajuda a la imatge el

temps de l'abundància del mil·lenni. Això ens dona un cop d'ull en el temps després del retorn de Jesús.

El mil·lenni representa el setè dia del pla de 7.000 anys de Déu. Curiosament, cada set anys, el llibre de la Llei també ha manat per ser llegit a la Festa dels Tabernacles (Deuteronomi 31: 10-13). Això ajuda a la imatge que la llei, incloent els Deu Manaments, es mantindrà en el mil·lenni, com la Bíblia mostra s'ensenyarà la llei llavors (Isaïes 2: 2-3; més en els manaments es poden trobar en el nostre fullet en línia de *la 10 Manaments*). És viure d'acord amb les lleis de Déu que portarà benediccions i abundància durant el mil·lenni.

Nosaltres, els cristians ara esperen el proper mil·lenni i el canvi que es produeix en l'última trompeta (1 Corintis 15:52), que també es diu la primera resurrecció;

⁴ I vaig veure trons, i es van asseure sobre ells, i el judici es va cometre a ells. Llavors vaig veure les ànimes dels qui havien estat decapitats per causa del testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia ni a la seva imatge, i que no van rebre la marca en els seus fronts ni a les mans. I van viure i van regnar amb Crist mil anys. (Revelació 20: 4)

La Bíblia mostra que després de Jesús reuneix l'Església a si mateix, i després d'Ell està assegut en el seu tron en el qual estarà governant amb Ell, Ell reunirà a les nacions davant d'ell i dir als cristians:

³⁴ Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el regne preparat des de la fundació del món: (Mateu 25:34).

Ara, els que guarden la Festa dels Tabernacles mirar cap endavant a això, ja que ajuda a la imatge del regne mil·lenari.

Al segle II, Papías de Hieràpolis, va dir:

[H]i haurà un període d'uns mil anys després de la resurrecció dels morts, i que el regne de Crist serà establert en forma material sobre aquesta mateixa terra.

L'observança de la Festa dels Tabernacles és una ombra de la vinguda del regne mil·lenari de Déu que els cristians fidels han mantingut des dels temps del Nou Testament.

On pot ser mantingut?

La Festa de Tabernacles és essencialment una 'peregrinació' (Salm 84: 1-5) període, el que significa que en general implica viatges fora de la comunitat normal del un. Jesús va 'tabernacular' amb els humans quan era aquí (As the Greek word ἐσκήνωσεν in John 1:14 can be translated per Green JP. Interlinear Greek-English New Testament. Baker Books, 1996, 5th printing 2002, p. 282).

Mentre que alguns afirmen falsament que la Festa dels Tabernacles del passat a través dels temps actuals només s'ha de mantenir a Jerusalem, això és un error. Els fills d'Israel no eren fins i tot a Jerusalem durant segles després que les ordres per la seva observança en Levític 23 es van registrar, d'aquí Jerusalem no era una opció inicial per a ells. La Bíblia mostra la Festa de Tabernacles pot mantenir-se en ciutats diferents de Jerusalem (Nehemies 08:15; cf. Deuteronomi 14: 23-24). Durant el segon període del temple (530 aC - 70 dC), Jueus sovint mantinguts en un altre lloc (Hayyim Schausse noted, "Sukkos was a great festival even outside of Jerusalem." Schausse H. The Jewish Festivals: A Guide to Their History and Observance, 1938. Schocken, p. 184).

També pot ser d'interès assenyalar Policarpo d'Esmirna al segle 2º (La vida de Policarpo, Capítol 19.), i alguns altres a Àsia Menor a la fi del segle IV van mantenir la festa de les cabanes, a Àsia Menor, no a Jerusalem. Això és confirmat per fonts com ara el sant catòlic Jerome (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A) i la investigació realitzada pel segle 20 el cardenal Jean Daniélou (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. The Theology of Jewish Christianity. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

Un expert anti-mil·lenària del segle XIX anomenat Giovanni Battista Paganì va escriure el següent sobre el bisbe egipci Nepote del segle III i els que va recolzar el mil·lenni:

... tots els que ensenyen un mil·lenni emmarcat d'acord a les idees jueves, dient que durant el mil·lenni, es restaurarà la llei mosaica ... Són els anomenats judaica Milenarianistas, no per ser

jueus, sinó com havent inventat i va confirmar un mil·lenni segons ... El director autors d'aquest error van ser Nepote, un bisbe africà, contra el qual Sant Dionís va escriure els seus dos llibres sobre promeses; i Apolinar, qui San Epifanio confon en la seva obra contra les heretgies. (Pagani, Giovanni Battista. Published by Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Hauria de ser d'interès assenyalar que ni els bisbes ni Nepote Apolinar van ser jueus, però van ser condemnats per tenir una religió que tenia creences "jueves". I ja que Apolinar es diu un sant catòlic, ha de quedar clar que els líders cristians no jueus respectats al segle III es van sostenir amb claredat a les idees que van ser condemnats pel alegoristas. El fet que es duen a terme a la "lleï mosaica" evidència després que tots dos entenen el significat de i es manté la Festa dels Tabernacles, però amb un èmfasi cristià.

El grecoromana Bisbe i Sant Metodi de Olympus a finals del 3r o principis del segle IV va ensenyar que la Festa dels Tabernacles va ser manat i que tenia lliçons per als cristians:

Doncs ja que en sis dies Déu va fer el cel i la terra, i va acabar tothom, i va descansar en el setè dia de totes les seves obres que va fer, i va beneir el setè dia i el santificà, de manera que per una figura en el setè mes, quan els fruits de la terra s'han reunit a, ens envia a celebrar la festa al Senyor, ... es va ordenar que la festa dels Tabernacles nostres es celebra al Senyor ... Perquè així com els fills d'Israel, que té sortit de les fronteres d'Egipte, va arribar primer a la Tabernacles, i d'aquí, havent explicar de nou, va entrar a la terra promesa, així també nosaltres també. Perquè també jo, prenent el meu viatge, i anant de l'Egipte d'aquesta vida, va arribar primer a la resurrecció, que és la veritable festa dels Tabernacles, i no haver establert la meua morada, adornat amb els fruits de la virtut, en la primer dia de la resurrecció, que és el dia del judici, celebrar amb Crist, el mil·lenni de descans, que es diu el setè dia, fins i tot el veritable dia de repòs. (Methodius. Banquet of the Ten Virgins, Discourse 9)

El capellà catòlic i erudit Jerome va dir que nazarenas cristians el van mantenir i que creien que va assenyalar el regne mil·lenari de Jesucrist (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Aquest manteniment de la Festa dels Tabernacles per nazarenas

cristians de finals del segle IV va ser també confirmada per la catòlica i ortodoxa oriental San Epifanio de Salamina.

Diferències cristians dels fills d'Israel

Principalment basada en les escriptures del Nou Testament, els cristians celebrar la festa dels Tabernacles una mica diferent als fills d'Israel van fer.

Els registres indiquen que la Festa dels Tabernacles sembla haver estat mantingut a Europa durant l'Edat Mitjana (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "And the woman fled into the wilderness, where she hath a place ..." Rev. 12:6. 1968), així com específicament a Transsilvània en l'any 1500 (Liechty, pp. 61-62), en llocs sense branques de palma. Existeix certa evidència que suggereix que es va mantenir a les Amèriques al 1600 i 1700. Es va mantenir l'antiga Església de Déu Radial i Església de Déu en tot el món en el segle 20.

Nosaltres a l'Església de Déu *Continua* continuem per mantenir-lo en llocs de tot el món i també ensenyem que la Festa dels Tabernacles punts per al regne mil·lenari de Jesucrist en el regne de Déu.

La festa de les cabanes ha estat observat per molts cristians moderns, ja sigui en tendes de campanya o habitacions de motel / hotel que funciona com a "tabernacles" -habitatges temporals- i no només en barraques branca de palma que els israelites utilitzen normalment. El Nou Testament mostra que els cristians tenen un tabernacle diferent (cf. Hebreus 8: 2; 9: 11-15), la qual cosa és consistent amb no haver de personalment per construir una cabina de palma. La Bíblia mostra que els fills d'Israel habitaven principalment en tendes de campanya per Èxode 33: 8 (i, de vegades, aparentment una altra temporal, per Deuteronomi 4: 45-49, llars), mentre eren al desert per quaranta anys i que Déu els considerats com " tabernacles "per Levític 23:43. Vivint en tendes de campanya o habitacions de motel és un tipus d'habitatge / tabernacle temporal similar a l'actualitat.

La Bíblia mostra els cristians no necessiten fer sacrificis d'animals / ofertes (Hebreus 9: 9) com l'holocaust que els fills d'Israel utilitzen per proporcionar durant la Festa dels Tabernacles (Levític 23: 36-37). En el seu lloc, oferirem com a sacrifici viu, que és el nostre culte racional

(Romans 12: 1), la qual cosa normalment inclou assistir regularment als serveis religiosos durant la Festa dels Tabernacles.

Alguns poden preguntar-se per què els serveis que assisteixen es fa per a tots els dies a la Festa dels Tabernacles, però, això no és necessari per als Dies de Pans sense Llevat. La raó bàsica de les Escriptures és que la comanda diu, "Vostè observarà la festa de les cabanes set dies ... Set dies celebrareu festa sagrada al Senyor el teu Déu en el lloc que el Senyor escull" (Deuteronomi 16: 13,15) , però això no ho declara expressament relacionades amb els dies de pans sense llevat: les ordres perquè diu que menjar pa sense llevat durant set dies a Levític 23: 6 i Deuteronomi 16: 3, en lloc d'observar la festa durant set dies (fem un "sacrifici" dels set dies dels pans sense llevat per menjar pa sense llevat en cada un dels dies). La Bíblia també diu que està en habitatges temporals durant la Festa dels Tabernacles (Levític 23:42), però no indica això relacionat amb les altres festes.

Ja que Satanàs serà lligat pel regne del mil·lenni (Apocalipsi 20: 1-2), hi haurà menys engany a continuació. Comiat per al moment de la festa de les cabanes i el compliment de tots els dies ajuda a la imatge un moment en què el món serà molt diferent del que és ara.

"Vingui el teu Regne!" (Mateu 06:10).

La Bíblia ensenya que la Festa dels Tabernacles es mantindrà en el Mil·lenni i al final Déu 'Tabernacle' amb Nosaltres

La profecia bíblica mostra que la Festa dels Tabernacles es mantindrà en el mil·lenni:

¹⁶ I esdevindrà que tot aquell que queda de totes les nacions que van venir contra Jerusalem, pujaran d'any en any per adorar el Rei, el Senyor de l'univers, i per celebrar la festa dels Tabernacles. ¹⁷ I serà que els de les famílies de la terra no vénen a Jerusalem per adorar el Rei, el Senyor de l'univers, en ells no hi haurà pluja. ¹⁸ Si la família d'Egipte no va a arribar i entrar en, que no hi haurà pluja; ells rebran la plaga amb què el Senyor ferirà les nacions que no pugin a celebrar la festa dels Tabernacles. ¹⁹ Aquest serà el càstig d'Egipte i el càstig de totes

les nacions que no pugin a la festa dels Tabernacles (Zacaries 14: 16-19).

Pel que la Bíblia ensenya que Déu va a esperar tot per mantenir la Festa dels Tabernacles en el futur. Fins i tot els comentaristes catòlics reconeixen que el pla de Déu inclou la Festa dels Tabernacles. Un comentari catòlica sobre passatges de Zacaries 14 estats:

De moment, com abans perseguir l'Església es convertiran, i amb gran devoció va a celebrar les festivitats, i exercir ritus religiosos als déus d'honor: i tindran cura de grans recompenses. (The Original And True Douay Old Testament Of Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

El regne de Déu reemplaçarà a tots els regnes d'aquest món (Apocalipsi 11:15), i aquest festival ajuda representi això mitjançant la separació (cf. Apocalipsi 18: 4; 1 Joan 2: 18-19) pelegrins cristians (1 Pere 2: 1-12) de la seva rutina habitual.

El manteniment de la Festa dels Tabernacles ens dona un cop d'ull en aquesta era del que succeirà en el futur regne mil·lenari. La Bíblia també mostra que més tard, "el tabernacle de Déu" estarà a la terra "i ell habitarà amb" nosaltres (Apocalipsi 21: 3).

Mantenir la Festa dels Tabernacles ara és una bestreta del que vindrà en el Regne de Déu.

8. últim gran dia: sorprenent pla de salvació de Déu per a la humanitat

Aquest vuitè dia, el dia que segueix immediatament als set dies de la Festa dels Tabernacles, retrata la finalització del pla de redempció.

El "Llibre de la Vida" - tipificant la salvació - s'obrirà (Apocalipsi 20:12). Això és just abans que el nou cel i la nova terra (Apocalipsi 21: 1). Els Jueus criden a aquest festival de *Shemini 'Azeret*, que significa 'vuitè dia de reunió' (també el que implica que els set dies anteriors de la festa de les cabanes eren dies de muntatge).

Aquí està més en el vuitè dia de la Bíblia:

³⁴ ... Als quinze dies d'aquest mes setè serà la festa dels Tabernacles durant set dies al Senyor. ... ³⁶ El vuitè dia tindreu una reunió santa. ... És una festa solemne, i que haurà de fer cap treball en ell. (Levític 23: 34,36)

Aquest dia es refereix sovint en cercles Església de Déu com *l'últim gran dia*, de manera que el Nou Testament afirma al respecte:

³⁷ En l'últim dia, el gran dia de la festa, Jesús es va posar dret i va cridar, dient: "Si algú té set, que vingui a mi;". ³⁸ Els qui creuen en mi, com diu l'Escriptura, del seu interior brollaran rius d'aigua viva ". (Joan 7: 37-38)

Així que Jesús va guardar aquest dia que ve immediatament després de la festa que representa el mil·lenni, i va ensenyar en ella.

Després del mil·lenni, què passa?

Una resurrecció (Revelació 20: 5).

Els morts compareixeran davant de Déu. Això no inclouria els veritables cristians avui dia, ja que són ressuscitats quan Jesús torni. Els que estan en aquesta resurrecció han de ser aquells que van morir en la ignorància del veritable pla de Déu

en els segles passats. Això és que el dia del judici Jesús va esmentar en repetides ocasions:

⁷ I anant, prediqueu, dient: El Regne del cel és a prop. ¹⁴ ... I qualsevol que no us rebi, ni senti les vostres paraules, sortiu d'aquella casa o ciutat, i espolseu-vos la pols dels peus. ¹⁵ Us asseguro que serà més suportable per a Sodoma i Gomorra en el dia del judici, que per a aquella població! (Mateu 10: 7,14-15)

²³ I tu, Capernaum, que ets aixecada fins al cel, se li portarà fins al Hades; Perquè si els miracles que es van fer en tu s'haguessin fet a Sodoma, aquesta hauria estat fins al dia d'avui. ²⁴ Per això us dic que serà més suportable per a Sodoma en el dia del judici, que per a vostè. (Mateu 11: 23-24)

Observi que és més tolerable en el dia del judici pels que Déu va destruir Sodoma i Gomorra (Gènesi 19:24) que per a aquells que sabent rebutjar a Crist i el missatge del seu regne.

Jesús també va ensenyar que "tots els pecats serien perdonats" (Marc 3:28), excepte el 'pecat imperdonable' (Marc 3:29). És amb el compliment de l'últim gran dia que tots els que no han tingut una oportunitat de salvació realment va a tenir aquesta oportunitat, i gairebé tots acceptaran l'oferta.

Gairebé tots els éssers humans que han existit es guardaran!

Al segle 2n, Policarpo d'Esmirna segons els informes ensenyar sobre la Festa dels Tabernacles i l'Últim Gran Dia (Life of Polycarp, Chapter 19).

La veritat bíblica és que, a causa de l'amor de Déu, Jesús va venir a morir per tots:

¹⁶ Perquè ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè tot aquell que en ell creu no es perdi, sinó que tinguin vida eterna. ¹⁷ Déu no ha enviat el seu Fill al món per condemnar el món, sinó perquè el món sigui fora de perill. (Joan 3: 16-17)

El mateix va fer el Déu d'amor enviar al seu Fill a morir per un parent pocs o el món?

Protestants, que sovint citen Joan 3:16, tendeixen a ensenyar que el món *podria* ser salvat, sinó que la gran majoria que hagi existit mai patirà en el turment per sempre. També semblen passar per alt que Jesús va venir a morir per tots (Joan 03:17). És que el tipus de pla de salvació

que un Déu que tot ho sap i és l'amor li ha passat? ¿Dóna suport a la Bíblia la idea que tothom pot ser salvat ara? Si no és així, és això just?

Ja que Déu és tot coneixement i tota poderosa i és amor (1 Joan 4: 8,16), hauria Déu més predestinat que va viure sempre al turment etern?

No.

Certament Déu és prou bo tenir un pla que realment funciona.

Romans 9: 14-15 diu:

¹⁴ Què, doncs, direm? Que hi ha injustícia en Déu? Certament no! ¹⁵ Perquè L'diu a Moisès: "Hauré misericòrdia del que jo tingui misericòrdia, i em compadeceré del que jo em compadeixi."

Sabem que Déu va escollir part d'Israel en l'Antic Testament, i alguns altres. Com és que l'amor si la resta estan condemnats a la tortura eterna?

Déu "vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat" (1 Timoteu 2: 4). La raó que no tots van ser cridats en aquesta era era perquè sabia que la majoria no respondria i suportar amb la veritat fins al final per ser fora de perill (Marc 13:13; Lluc 8: 5-15). Però això no vol dir que no convocats ara estaven tots tallats i van perdre.

La Bíblia ensenya que molts han estat encegat intencionadament en aquesta edat (Joan 12: 37-40; Isaïes 44:18). Aquells que van ser encegats en aquesta edat encara tenen una oportunitat (cf. Joan 09:41; Isaïes 42: 16-18). Cal notar també:

¹⁴ vaig a tornar jo l'admiració d'aquest poble amb ... ²⁴ Aquests també que va cometre un error a l'esperit vindrà a la comprensió, i aquells que es queixaven aprendran doctrina. (Isaïes 29: 14,24)

No hi ha accepció amb Déu (Romans 2:11). Hi haurà una oportunitat per a tots com "tots els confins de la terra veuran la salvació del nostre Déu" (Isaïes 52:10).

Aquells que no forma part d'aquesta primera resurrecció, anomenat "la resta dels morts" (Apocalipsi 20: 5), són ressuscitats després del mil·lenni ha acabat. Es tracta d'una resurrecció física i implicarà els que senten que la seva esperança s'ha tallat (Ezequiel 37: 1-14).

Tot i que seran jutjats culpables de pecat (Apocalipsi 20:12; Romans 3:23; cf. 1 Pere 4:17), "la misericòrdia triomfa sobre el judici" (Santiago 2:13). Déu és el Jutge de tota carn (Jeremies 25:31; Isaïes 3:13) i molts respondrà (Isaïes 65:24). Encara que no tots van a acceptar la seva oferta, i això no és una segona oportunitat (aquells que realment va tenir l'oportunitat i totalment rebutjada Esperit Sant de Déu no aconseguirà que l'oportunitat de ser perdonat per Marcos 03:29), molts es penediran. L'últim gran dia ajuda a mostrar això.

Recordeu també el següent:

¹⁹ Oh Senyor, la meva força i la meva fortalesa, el meu refugi en el dia de l'aflicció, les nacions hagin vingut, dels confins de la terra i dir: "Certament mentida van posseir els nostres pares han heretat, inutilitat i coses que no són rendibles." ²⁰ Serà un home que déus per a si mateix, que no són déus? ²¹ "Per tant, heus aquí jo aquesta vegada fer que es coneixen, els faré conèixer la meva mà i el meu poder, i sabran que el meu nom és el Senyor (Jeremies 16: 19-21).

¹⁷ I la resta de la mateixa es converteix en un déu, la seva imatge tallada. Es postra davant seu i l'adora, ara a ell i li diu: "Allibereu-me, perquè tu ets el meu déu!" ¹⁸ No saben ni entenen; Perquè ha tancat els seus ulls, perquè no puguin veure, i el seu cor, pel que no poden entendre. ... ²² Jo vaig desfer com un núvol teus rebel·lions, i com boira els teus pecats. Tornarà a mi, perquè jo t'he redimit. (Is 44: 17,18,22)

Fins i tot aquells que van acceptar les falses tradicions, incloent aquells que eren idòlatres (Isaïes 44: 17-18), tindran la seva primera oportunitat real per a la salvació (Isaïes 44:22). Dels mil milions al llarg dels segles a l'Àfrica, Europa, Àsia, Amèrica i les illes mai va sentir parlar de Jesús i el veritable evangeli del Regne de Déu-i això per endavant va conèixer i tenia un pla (Romans 11: 2).

Nosaltres a l'Església de Déu *Continua* d'acord que "El nostre Déu és el Déu de la salvació" (Salm 68:20) i ensenyar que Ell té un pla de salvació que realment funciona per a alguna cosa més que uns quants relativa.

Només hi ha un nom sota el cel pel qual els éssers humans poden ser estalvis (Fets 4:12; cf. Isaïes 43:11) i que és Jesucrist (Fets 04:10; Joan 3:18). Atès que la majoria de la humanitat mai ha sentit la veritat sobre

Jesús i l'Evangeli del Regne de Déu (Per a més detalls, consulteu el nostre fullet gratuït *L'Evangeli del Regne de Déu* en www.ccog.org), i "tots veuran la salvació de Déu "(Lluc 3: 6), hi haurà una oportunitat perquè tots arribin a la salvació, ni en aquest segle o segle esdevenidor (cf. Mateu 12: 31-32; Lluc 13: 29-30).

L'edat futur per venir arriba després de la segona resurrecció (com els veritables cristians en el moment es va plantejar en la primera resurrecció per Apocalipsi 20: 5-6) i inclou el temps del judici del tron blanc (Apocalipsi 20: 11-12). Isaïes (Isaïes 65:20), així com la romana i ortodoxa catòlica Sant Ireneu (Adversus haereses, Book V, Chapter 34, Verses 2-3,4), ha indicat que aquesta edat particular per venir seria al voltant de cent anys.

Aquesta idea es va dur a terme encara en l'Edat Mitjana pels quals l'Església de Roma va perseguir segons l'informat pel bisbe inquisidor Bernard Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Aquesta doctrina va ser ensenyada per l'Església Ràdio / Universal de Déu en el segle ²⁰ i encara s'ensenyava l'Església *Contínua* de Déu.

Pla de salvació de Déu

Mantenir els dies sants bíblics recorda als cristians veritables de veritable pla de salvació de Déu. *Continua* l'Església de Déu entén com està dissenyat el pla de Déu respecte a aquest per l'observança de Les seves Festes (Levític 23:37).

Déu ensenya clarament que ell no vol que les pràctiques paganes que s'utilitzen per adorar:-

29 Quan el Senyor, el teu Déu hagi destruït davant teu les nacions que vas per posseir-les, i es desplaça a ells i habiten en la seva terra, 30 Guarda't, que no estan entrampats per seguir-les, després que siguin destruïdes davant dels clients i que no preguntis sobre els seus déus, dient: 'Com servien aquestes nacions als seus déus? També vaig a fer el mateix. ' 31 No adoraràs el Senyor el teu Déu d'aquesta manera; perquè tota cosa abominable al Senyor, que Ell avorreix, van fer ells als seus déus; perquè es cremen, fins i tot els seus fills i filles en el foc als seus déus. 32 El que jo et comandament, aneu en compte per

observar-; no afegiràs a això, ni treure d'ella. (Deuteronomi 12: 29-32)

Aquells que combinen les pràctiques d'adoració paganes amb el pla de salvació dels bíblics fosca de Déu i en general no ho entenen.

El Nou Testament mostra que l'apòstol Pau va observar dies sants bíblics (per exemple, Fets 18:21; 20: 6,16; 27: 9; 1 Corintis 5: 7-8, 16: 8) mentre es mantenia la llei i costums del seu gent.

Pau va condemnar específicament la incorporació de pràctiques paganes amb les celebracions bíblics (1 Corintis 10: 20-23). Pau mateix va declarar a prop del final de la seva vida que guardava totes les pràctiques Jueus necessari per mantenir (Fets 28: 17-19; Fets 21: 18-24) i que hauria hagut de incloure tots els dies sagrats esmentats en Levític 23.

Per regla general, les esglésies greco-romans no segueixen l'advertència de l'apòstol Pau als imitar com ell imitava a Crist (1 Corintis 11: 1), ni l'advertència de l'apòstol Joan per continuar a caminar com ell i Jesús camí (1 Joan 2: 6 , 18-19), ja que no mantenen tots els dies sants bíblics. També, aquestes esglésies normalment combinen pràctiques paganes en els seus calendaris culte, que els apòstols oposades (1 Corintis 10: 20-23; 2 Corintis 6: 14-18; Jude 3-4, 12; 1 Joan 2:6).

En no complir Dies Sants de Déu, però els substituïts en lloc no bíblics, molts no s'adonen que el pecat ha de ser veritablement fora de les nostres vides, que Déu només està trucant a alguns ara, que tots tinguin una oportunitat de salvació en aquesta edat o la segle venidor, i gairebé tots els que alguna vegada va viure es guardarà en la collita més tard.

Dies Sants de Déu estava a terme parts del seu pla de salvació que la majoria no entén. És un pla meravellós i amorós.

9. errors de traducció i el dissabte

Per què la majoria dels que professen Jesús no guarda els Dies Sants bíblics? A més de sentiment anti-judaica, el compromís, la ignorància i les idees equivocades sobre la 'tradició', errors de traducció són una raó molts no semblen disposats a acceptar que han d'observar les festes de Déu.

En general hi ha un parell de passatges mal traduïts / mal entès que les persones tendeixen a assenyalar com a suposada 'prova' que els dies sants bíblics són eliminats.

Colossencs 2: 16-17

Probablement, la part més comuna de la Bíblia que se cita sovint com a "prova" que el dissabte i els dies sants bíblics han cessat és Colossencs 2: 16-17. Per tant, examinarem un lleuger error en la traducció de la mateixa:

¹⁶ Per tant, ningú us jutgi en menjar o en beguda, o quant a dies de festa, o de nova lluna, o de dissabtes: ¹⁷ la qual cosa és ombra del que vindrà; però el cos és de Crist (Colossencs 2: 16-17, RV).

La traducció anterior és estreta, però, es va afegir una paraula "és" (que és la raó pels traductors de la KJV és posar en *cursiva*) que no està en el grec original.

Una traducció literal seria veritat que l'hi salten, ja que no hi és. Observi el nombre *de Strong concordança* i paraules relacionades per al vers 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

La qual cosa és ombra del que vindrà; el però cos de Crist

Cal assenyalar que 9999 vol dir que no hi havia cap paraula en el text bíblic la paraula "és" no està en aquesta escriptura.

A causa de que les mateixes tres paraules *de Strong* (# 4983, 3588, i 5547) s'utilitzen quatre vegades en el Nou Testament i en aquests moments la RV que es tradueix com "cos de Crist" (Romans 7: 4; 1

Corintis 10:16; 1 Corintis 00:27; Efesis 4:12) - com ho fa el NVI-so han de tenir el RV.

Per tant, si els traductors eren simplement coherents amb ells mateixos, haurien traduït Colossencs 2: 16-17 a estat (i s'inclou entre parèntesis o comes):

¹⁶ Així que, cap jutge d'home amb el qual en el menjar i beure, o respecte d'un festival o d'una observança de la lluna nova o de repòs ¹⁷ (per aquestes coses són una ombra de les coses per venir), però el cos de Crist.

O en altres paraules, no deixeu que els que estan fora del 'cos de Crist' (l'església, Colossencs 1:18) jutge de vostè pel que fa als Dies Sants, però en si només la veritable església. Colossencs 2: 16-17 no està dient que els dies de repòs i Sants han cessat.

Fins i tot a principis del bisbe ortodox Ambròs de Milà va reconèixer que Colossencs 2:17 es referia al "cos de Crist", com va escriure el següent en comentar que el vers:

Vegem, doncs, busquem el cos de Crist ..., on el cos de Crist, allí està la veritat. (Ambrose of Milan. Book II. On the Belief in the Resurrection, section 107)

És trist que els traductors moderns de la grega sovint han ignorat el que en realitat volia dir l'expressió.

És mala exegesi (interpretació de la Bíblia) de dependre d'un error de traducció per afirmar que els dies festius són eliminats.

Gàlates 4: 8-10

Una altra objecció comuna és la de mantenir els Dies Sants s'ofereixen Gàlates 4: 8-10. Alguns protestants tendeixen a usar això per dir que es poden observar a cap data bíblics. Així que anem a veure el que realment ensenyen aquestes escriptures:

⁸ Però llavors, de fet, quan no coneixien Déu, que van servir els que per naturalesa no són déus. ⁹ Però ara, després d'haver conegut Déu, o més aviat, sent coneguts per Déu, com és que us

torneu de nou als febles i pobres rudiments, als quals us voleu tornar a esclavitzar? 10 Guardeu els dies, els mesos, els temps i els anys.

Hi ha diversos problemes amb l'argument anti-Sant dia aquí.

Una és que els gàlates eren gentils (encara que hi havia alguns jueus aparentment dirigida en versos posteriors) i no estaven guardant els Dies Sants bíblics abans de la conversió.

A més, no hi ha manera que la Bíblia cridaria requisits bíblics com "pobres elements." Pau estava advertint clarament en contra de les celebracions paganes com els gàlates havien "servit els que per naturalesa no eren déus."

Una altra és que els catòlics / protestants / Ortodox de tenir en compte que sovint fan observar diversos dies i anys (diumenge, Setmana Santa, Nadal, Cap d'Any), pel que no hauria d'observar res si senten que no hi ha dies religiosos han de ser observades.

Gàlates 4: 8-10 no està acabant amb els Dies Sants bíblics, sinó que és un advertiment contra aferrant-se a les celebracions no bíblics.

Què passa amb el setè dia de repòs?

El setè dia de repòs és el primer dels festivals de Déu enumerades en Levític 23. Tot i que es tracta d'una setmana, no Dia Sant anual, alguns comentaris breus semblen ser en ordre.

El setè dia de la setmana, el dissabte bíblic, que ara es diu dissabte. Tot i que Domingo es mostra en certs calendaris com el setè dia de la setmana, la realitat és que el diumenge és el primer dia de la setmana. El Nou Testament mostra clarament que Jesús (Lluc 4:16, 21; 6: 6; 13:10), així com els Apòstols i els fidels (Fets 13: 13-15, 42-44; 17: 1-4; 18 : 4; Hebreus 4: 9-11) va mantenir el setè dia de repòs.

Molts afirmen que el setè dia dissabte no s'imposa en el Nou Testament, de manera que no necessita que se li mantingui en l'actualitat. Però l'única manera de fer aquesta afirmació és confiar en males traduccions de la Bíblia. Si un mira al que es creu que és l'original grec, arameu original, i l'original Vulgata Llatina, és evident en tots els idiomes que el setè dia de repòs s'imposa per als cristians.

Fins i tot d'acord amb certes versions de la Bíblia catòlica i protestant, el setè dia de repòs resta anava a romandre per al poble cristià obedient de Déu:

⁴ Perquè ha parlat en alguna part del setè dia d'aquesta manera, "I Déu va descansar el setè dia de totes les seves obres"; ⁵ i una altra, en el lloc abans esmentat, "No entraran al meu repòs." ⁶ Per tant, ja que cal que alguns entrin en ell, i aquells a qui primer va rebre la bona nova no van entrar per causa de desobediència, .. ⁹ per tant, un repòs encara queda per al poble de Déu. ¹⁰ I el que ha entrat en el repòs de Déu, ha reposat de les seves obres, com Déu de les seves. ¹¹ Per tant, esforcem-nos per entrar en aquell repòs, perquè ningú pugui caure en semblant exemple de desobediència. (Hebreus 4: 4-6,9-11, NAB)

⁴ Perquè en certa lloc va dir així del setè dia en aquestes paraules: "I en el setè dia Déu va descansar de tota la seva obra." ⁵ I de nou en el passatge anterior diu, "Ells no entraran al meu repòs." ⁶ Encara falta que alguns entrin en ell, i aquells a qui primer es Evangeli predicat a ells no van entrar per causa de la seva desobediència ... ⁹ Queda, per tant, un repòs per al poble de Déu; ¹⁰ per a qualsevol persona que entra en repòs, ell mateix ha reposat de les seves obres, com Déu de les seves. ¹¹ Vegem, per tant, fem tot el possible per entrar en aquest repòs, perquè cap caigui en semblant exemple de desobediència (Hebreus 4: 4-6,9-11, NVI)

El Nou Testament estableix clarament que els cristians han de guardar el setè dia de repòs. A més de permetre per al creixement espiritual i el rejuveniment personal, el dissabte també imatges d'un temps d'arribada de la resta del mil·lenni de Déu.

Mentre que molts no consideren que el setè dia dissabte és un dia sagrat, la Bíblia (Levític 23: 3; Èxode 20: 8; Isaïes 58:13). El Nou Testament adverteix contra no mantenir-la (Hebreus 4: 4-11), però, moltes raons per aquí amb "paraules buides" (cf. Ef 5:26).

Potser també cal esmentar que tot i les males traduccions donant a entendre el contrari, el segle II Bisbe Ignasi d'Antioquia no va reemplaçar el setè dia dissabte amb el diumenge (Thiel B. Ignatius and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (3): 18-21, 2016 and

Thiel B. More on Ignatius and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 70 (2): 15-17, 2017). Ni l'antic document anomenat la Didaché (Thiel B. The Didache and the Sabbath. The Sabbath Sentinel, Volume 69 (2): 10, 19-20, 2016).

Per obtenir informació més documentada en la història de l'església, fes un cop d'ull als fullets *On és la veritable església cristiana avui?* i la *Història Contínua de l'Església de Déu* en www.ccog.org.

10. Reempaquetades Vacances demoníiques

Què hi ha de Nadal, Pasqua i altres dies religiosos que molts professors de Crist observen?

És que vénen de la Bíblia? Si no és així, d'on vénen? Què hi fa, segons la Bíblia, si els manté?

Hi ha nombroses festes que les esglésies del món avalen, encara que no tots ells estan avalats per tots ells. Al llarg de la història, algunes esglésies han donat suport a vegades, així com de vegades condemnat, aquests mateixos dies festius.

Tot i que està més enllà de l'abast d'aquest fullet per entrar en tots els detalls sobre cada dia de festa i els seus orígens, la realitat és que molts s'envasen els demoníacs ja que sovint originalment estaven destinats a complir un pagà déu / deessa davant diverses esglésies adoptades i / o ells renombrado.

Molts es van sorprendre en saber que els teòlegs grecoromanes en ocasions han condemnat aquestes festes com pagana i inadequat per als cristians, malgrat el fet que diverses esglésies grecoromanes a promoure al segle 21.

Dia de Cap d'Any Honrat Janus (déu del temps) i strenua (deessa de la purificació i el benestar)

La Bíblia comença l'any a la primavera (Èxode 12: 2), però el que es diu comunament el dia de Cap d'Any se celebra l'I de gener de calendaris moderns. A la fi del segle I de 2n, teòleg grecoromana Tertulià va condemnar a aquells que professaven a Crist que estaven celebrant una versió d'ella. No obstant això, això no va impedir que molts dels que volia celebrar.

L'Enciclopèdia Catòlica informa:

Escriptors i consells cristians van condemnar les orgies paganes i excessos relacionats amb el festival ... celebren a principis de l'any: Tertulià culpa als cristians que consideraven els regals habituals - anomenada strenae (Etrennes Fr) de la deessa Strenia, que va presidir el Dia de Cap d'Any (cf. Ovidi, Fastos, 185-90) -

com a mers símbols de relacions amistoses (d'ídol xIV.). (Tierney J. New Year's Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Al voltant de 487 dC, els grecoromans semblava adoptar la "Festa de la Circumcisió" l'1er gener. Això, però, no es va aturar tota activitat nacions.

Els Enciclopèdia Catòlica diu:

Fins i tot en els nostres dies les característiques seculars de l'obertura de l'Any Nou interfereixen amb l'observança religiosa de la circumcisió, i tendeixen a fer que un simple dia de festa del que hauria de tenir el caràcter sagrat d'un dia sant. Sant Agustí assenyalava la diferència entre el pagà i el cristià manera de celebrar el dia: banquet pagà i excessos havien de ser expiat pel dejuni i la pregària cristiana (Pl., XXXVIII, 1024 ss.; Serm cxcvii, CXCVIII). (Ibid)

Pel que també afirma:

... cap al final del segle VI Consell d'Auxerre (c. I) va prohibir als cristians *strenas observa diabòliques*.

L'expressió *strenas diabòliques observa* podria traduir del llatí a l'anglès com "l'observació de la nova hora del diable." És probable que les resolucions de Cap d'Any estan relacionats amb oracions i pràctiques, un cop donades per la deessa pagana.

1er de gener no és un dia de festa bíblica, i fins i tot l'Església de Roma ha prohibit a alguns dels seus atributs com demoníaca.

Dia de Sant Valentí Honrat Fauno / Pa (déu dels ramats i la fertilitat)

La Bíblia no té un dia de festa com el Dia de Sant Valentí, però moltes persones ho observen.

Això és el que una font catòlica ha escrit sobre ell:

Les arrels de la Dia de Sant Valentí a l'antic festival romà de la Lupercalia, que es va celebrar el 15 de febrer Durant 800 anys

els romans havien dedicat aquest dia al déu Luperco. En Lupercalia, un jove atrauria el nom d'una dona jove en una loteria i llavors mantenir a la dona com un company sexual per a l'any ...

L'Església Catòlica honra ja no oficialment Sant Valentí, però el dia de festa té dues arrels romanes i catòlica. (The Origins of St. Valentine's Day. <http://www.american catholic.org>)

Un dia d'arrels paganes i la llicència sexual no és certament un dia per als cristians a observar. Aquest tipus de comportament es va advertir en el Nou Testament (1 Corintis 06:18; Judes 4).

Notar alguns comentaris islàmics sobre el Dia de Sant Valentí:

Celebrant el Dia de Sant Valentí no és permisible perquè: En primer lloc, es tracta d'un dia de festa ... innovat cristians eren conscients de les arrels paganes de Sant Valentí. La forma en què els cristians va adoptar el Dia de Sant Valentí hauria de ser una lliçó per als musulmans ... Hem d'evitar tot el relacionat amb les pràctiques paganes immorals .. L'amor entre les famílies, els amics i les persones casades no ha de ser celebrada en un dia amb tant. ... orígens. (Ruling on Celebrating Valentine's Day. <http://www. contactpakistan.com>)

Recordeu que els musulmans associen dia de Sant Valentí amb el cristianisme (òbviament la falsa espècie comprometedora) i el pecat.

En altres paraules, el Dia de Sant Valentí fa que el nom de Crist (a través del terme 'cristianisme') per ser blasfemat entre els gentils (Romans 2:24; Isaïes 52: 5). No tenen "el nom de Déu blasfemat per causa de vosaltres" (Romans 2:24) mantenint festes paganes.

Els veritables cristians no guarden vacances demoníaqes tornat a empaquetar (cf. 1 Corintis 10:21).

Carnestoltes: Carnaval del Diable

Carnestoltes com el Carnaval i el Dia de Sant Valentí (anomenat Lupercalia baix) van venir del paganisme:

Un dels primers casos registrats d'un festival anual de primavera és el festival d'Osiris a Egipte; que commemora la renovació de la vida provocada per la inundació anual del Nil. A Atenes, durant la sisena cent. C., una celebració anual en honor del déu Dionís era el primer cas registrat de la utilització d'un flotador. Va ser durant l'Imperi Romà que carnavals van arribar a un pic sense precedents de desordre civil i el llibertinatge. Els principals carnavals romans eren les bacanals, les saturnals i la Lupercalia. A Europa, la tradició de les celebracions de fertilitat de primavera va persistir fins ben entrat temps cristians ... Perquè carnavals estan profundament arrelades en les supersticions paganes i el folklore d'Europa, l'Església Catòlica Romana va ser incapaç d'acabar amb elles i, finalment, va acceptar molts d'ells com a part de l'activitat de l'església. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6th ed. 2015)

El Bacchanalia era el déu Bacus, també anomenat Dionís. Era el déu de la collita del raïm, l'elaboració del vi i el vi, de la bogeria ritual, la fertilitat, el teatre i l'èxtasi religiós en la mitologia grega. Llibertinatge sexual va ser part de la celebració Bacchanalia. El seu culte va ser condemnat pel líder grecoromana Commodianus al segle III (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

L'alcohol, especialment vi, va jugar un paper important en la cultura grega amb Dionísio ser una raó important per a un estil de vida sorollosa (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, p. 11). Mardis Gras i el Carnestoltes, sembla estar relacionat a això.

A la fi del segle II, bisbe catòlic i ortodox del sant Ireneu condemnats els seguidors de l'heretge Valentí per la seva participació en el consum de carn festivals pagans com va escriure:

Per la qual cosa també arriba a succeir, que el "més perfecta" entre ells addicte a si mateixos sense por de tot aquest tipus d'actes prohibits dels quals les Escriptures ens asseguren que "els que fan tals coses no heretaran el regne de Déu." Per exemple, no fan cap escrúpol sobre menjar carns sacrificades als ídols, imaginant que puguin en aquest contracte de forma que cap contaminació. Llavors, una altra vegada, a cada festivitat pagana celebrada en honor dels ídols, . . . Altres d'ells es lliuren als desitjos de la carn amb la major avidesa, mantenint que les coses carnals s'ha de permetre que la naturalesa carnal, mentre que les

coses espirituals es proporcionen per l'espiritual. Alguns d'ells, d'altra banda, tenen el costum de profanar aquestes dones a les que els han ensenyat la doctrina anterior, ja que amb freqüència ha estat confessat per les dones que han estat mal guiats per alguns d'ells, en el seu retorn a l'Església de Déu, i reconeixent això juntament amb la resta dels seus errors. (Irenaeus. Against Heresies. Book 1, Chapter 6, Verse 3)

Més tard, els ortodoxos Catòlica apologista Arnobi (mort en 330) va advertir contra el tipus de dejunis que els pagans tenien:

Què diu això, fills d'Erecteo savis? el, que els ciutadans de Minerva? La ment està ansiós per saber amb quines paraules va a defensar el que és molt perillós per a mantenir, o el que vostè té les arts pel qual donar seguretat als personatges i les causes ferits mortalment pel. Això no és falsa la desconfiança, ni se li va atacar amb acusacions mentir: la infàmia de la seva Eleusínia és declarat tant pels seus principis bàsics i els registres de la literatura antiga, pels mateixos signes, en fi, que s'utilitza quan se li va preguntar a la recepció de la coses sagrades, - "m'han dejunat i begut el projecte; M'he tret de la cista mística, i posar a la cistella de vímet; He rebut de nou, i es transfereix a la petita al pit. (Arnobius. Against the Heathen, Book V, Chapter 26)

Arnobi fins i tot semblava advertir sobre un banquet 'carnaval' seguit d'un ràpid:

La festa de Júpiter és demà. Júpiter, suposo, Dines, i ha de ser saciada amb grans banquets, i sempre plena de desitjos àvids d'aliments pel dejuni, i amb fam després de l'interval usual. (Arnobius, Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Per tant, els primers escriptors condemnats festes que s'assemblen molt a Carnaval / carnaval a causa dels seus vincles amb la idolatria pagana.

La Bíblia ensenya:

¹³ Caminem, com en el dia, no en orgies i borratxeres, no en la luxúria i el desig, no en conteses i enveja. ¹⁴ sinó vestiu-vos del Senyor Jesucrist, i no feu cas de la carn, per satisfer els seus desitjos. (Romans 13: 13-14)

Mentre que la Bíblia no condemna l'alegria, carnestoltes i celebracions relacionades són contràries a l'Escriptura. A Bolívia en diuen el "Carnaval del Diable" i adorar obertament a Satanàs com el seu déu!

Carnaval del Diable (La Diablada) Cada primavera, Oruro entra en mode de carnaval ... Un dels aspectes més destacats són els diables dansaires, la tradició de la qual es deriva d'un tipus peculiar de culte al diable. Oruro és una ciutat minera i els locals, que passen tant de temps sota terra, van decidir adoptar un déu del món subterrani. La tradició cristiana dicta que aquest ha de ser el diable i els fidels d'Oruro així van adoptar Satanàs, o Supay, com el seu déu (Frommes. http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769)

Carnaval / Mardis Gras és un dia de festa demoníaca i certament no és cristiana. No va ser guardada per Jesús ni cap dels seus primers seguidors fidels.

Quaresma: una perversió dels Dies de Pans sense Llevat i Pentecosta?

Què hi ha de Quaresma?

Encara que la paraula 'Quaresma' significa la temporada de primavera, ara s'observa principalment en l'hivern just després de carnaval.

L'Enciclopèdia Mundial diu:

La Quaresma és una temporada religiosa observada a la primavera ... Comença el Dimecres de Cendra, 40 dies abans de la Pasqua, excepte els diumenges, i acaba el Diumenge de Pasqua (Ramm B. Lent. World Book Encyclopedia, 50th ed. 1966).

Què passa amb el Dimecres de Cendra?

Bé, no és un cristià original ni bíblica Dia Sant.

L'Enciclopèdia Catòlica informa:

Dimecres de Cendra El nom *mor cinerum* (dia de cendres) que es recolza en el Roman Missal es troba en les primeres còpies existents del Sacramentari Gregorià i probablement data d'almenys el segle VIII.

En aquest dia tots els fidels, segons el costum antic se'ls exhorta a acostar a l'altar abans del començament de la missa, i el capellà, mullant el dit polze en cendres prèviament marcat, marca el front (Thurston H. Ash Wednesday. The Catholic Encyclopedia, 1907).

Per tant, l'Església de Roma el va adoptar oficialment al ^{segle} agost.

També cal assenyalar que la idea de col·locar una creu de cendra al front vi de culte déu del sol i altres formes de paganisme:

Mithratic ... comença ... tindria en endavant la Creu Sun escrit al front. La similitud amb la creu de cendra al front fetes dimecres Christian Ash és sorprenent. Alguns han suggerit que això és un exemple dels primers cristians prestataris del culte Mithratic; altres suggereixen que els dos cultes dibuixaven sobre el mateix prototip. (Nabarz P. The mysteries of Mithras: the pagan belief that shaped the Christian world. Inner Traditions/Bear & Company, 2005, p. 36)

Dimecres de Cendra Aquesta festa cristiana suposadament provenia de paganisme romà, que al seu torn ho va prendre de l'Índia vèdica. Les cendres es van considerar la llavor del déu del foc Agni, amb el poder d'absoldre tots els pecats ... En Any Nou Festa de Roma de l'Expiació al març, la gent portava cilici i banyades en cendres per expiar els seus pecats. Llavors, com ara, la vigília de Cap d'Any va ser un festival per menjar, beure, i peca, en la teoria que tots els pecats seran esborrats l'endemà. A mesura que el déu que mor de març de Mart va prendre seus pecats adoradors amb ell en la mort. Per tant el carnaval va caure sobre mor Martis, el dia de Mart. En Anglès, això era Dimarts, perquè Mart es va associar amb el déu saxó Tiw. En francès el dia de carnaval va ser cridat Mardis Gras, "dimarts gras", el dia abans del Dimecres de Cendra festejos. (Walker B. The woman's encyclopedia of myths and secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

D'on la Quaresma dejuni de quaranta dies ve?

La Bíblia parla d'un període de 50 dies a comptar, que és on obtenim el nom de la Pentecosta. Al voltant dels segles quart-sisè, els greco-romans guardaven algun tipus de dejuni 50 dies que tenia semblança amb el dejuni del Ramadà (Pines, p.32). Amb el temps, això va canviar a una abstinència de quaranta dies d'un o més articles alimentaris (normalment).

Els primers cristians, per descomptat, no van guardar Quaresma ja que fins i tot el sant catòlic Abat John Cassian al segle V es va adonar:

Amb tot això que vostè ha de saber que mentre l'església primitiva va retenir la seva perfecció ininterrompuda, no existia aquesta observança de la Quaresma. (Cassian John. Conference 21, THE FIRST CONFERENCE OF ABBOT THEONAS. ON THE RELAXATION DURING THE FIFTY DAYS. Chapter 30)

Per tant, va admetre que la Quaresma i es va afegir que els fidels original no guarden.

L'Apòstol Paul invoca manteniment de Pasqua i els Dies de Pans sense Llevat (1 Corintis 5: 7-8). No obstant això, ell no ho va fer per una cosa anomenada Quaresma. No obstant això, a causa que els dies dels pans sense llevat impliquen un mínim de set dies "ràpida" del llevat, en l'època en què molts anomenen Pasqua, pot ser que alguns d'ells associats amb Roma i Egipte van sentir que un període d'abstinència seria apropiat, però la quantitat de temps, així com el que es van abstenir de, variat.

Sòcrates Escolàstic va escriure al segle 5:

Es van trobar els dejunis abans de Pasqua per a ser observat de manera diferent entre diferents persones. Els que estan a Roma dejuni de tres setmanes consecutives abans de Pasqua, a excepció dels dissabtes i diumenges. Els que estan en Illyrica i tot Grècia i Alexandria observar un dejuni de sis setmanes ', el que ells anomenen "Els quaranta dies de dejuni. Altres començar el seu dejuni a partir de la setena setmana abans de la Pasqua, i el dejuni solament tres i cinc dies, i que, a intervals, però, trucar a

aquest moment 'Les quaranta dies de dejuni.'... alguns assignar una de les raons per a això, i altres una altra, segons els seus diverses fantasies. Es pot veure també un desacord sobre la manera d'abstinència d'aliments, així com sobre el nombre de dies. Alguns s'abstenen totalment de les coses que tenen vida: altres s'alimenten de peixos única de tots els éssers vius: juntament amb molts peixos, aus menjar també, dient que segons Moisès, aquests es van fer així mateix de les aigües. Alguns s'abstenen dels ous, i tot tipus de fruites: Altres participen de l'únic pa sec; Encara altres no mengen fins i tot això: mentre que uns altres havent dejunat fins a la novena hora, després prendre qualsevol tipus de menjar sense distinció ... No obstant això, ja que ningú pot produir una ordre escrita com una autoritat ... (Socrates Scholasticus. Ecclesiastical History, Volume V, Chapter 22)

Els apòstols certament no tenien diferents dejunis amb diferents requisits (veure 1 Corintis 01:10; 11: 1). Els dejunis de Quaresma de quaranta dies no són com els dejunis de quaranta dies esmentats en la Bíblia que va involucrar absència de tot aliment i aigua (Èxode 34:28; Lluç 4: 2).

Quant als orígens de la Quaresma, noti el que va escriure un erudit:

Una Quaresma de quaranta dies va ser observada pels fidels de la babilònica Ishtar i pels adoradors del gran déu egipci meditorial Adonis o Osiris ... Entre els pagans, aquest període de Quaresma sembla haver estat un preliminar indispensable per a la gran anual (en general la primavera festivals). (Bacchiochi S. God's Festivals in Scripture and History, Part 1. Biblical Perspectives, Berrian Springs (MI), 1995, p. 108)

És probable que la idea d'un quaranta dies va arribar ràpid d'Alexandria a Egipte oa Grècia i es relaciona amb la deessa pagana Ishtar. Atès que els babilonis es va fer càrrec dels grecs i els egipcis, que pot haver estat quan van començar a aquesta pràctica.

Des de primers cristians observar els Dies de Pans sense Llevat, dejunis pagans reenvasades aparentment van ser substituïts de diverses maneres pels grecoromans.

Observi que l'apòstol Pau adverteix en contra de la participació en les celebracions paganes:

¹⁴ No arnès a si mateixos en un equip desigual amb els incrèduls; Com pot la rectitud i la violació de la llei ser socis, o el que pot llum i la foscor tenen en comú? ¹⁵ Com pot Crist arriben a un acord amb Beliar i compartir el que pot haver-hi entre un creient i un incrèdul? ¹⁶ El temple de Déu no pot comprometre amb els déus falsos, i que és el que som - el temple del Déu viu. (2 Corintis 6: 14-16, NJB)

¹⁹ Què significa això? Perquè l'obstinació dels aliments als déus falsos ascendeix a alguna cosa? O ells mateixos que els falsos déus ascendeixen a alguna cosa? ²⁰ No, no és així; simplement que quan el sacrifici pagans, el que es va sacrificar per ells es sacrifica als dimonis que no són Déu. **No vull que comparteixi amb el dimoni** s. ²¹ No podeu beure la copa del Senyor i la copa dels dimonis, així; no es pot tenir una participació a la taula del Senyor i de la taula dels dimonis també. ²² Realment volem despertar la gelosia del Senyor; Som més forts que ell? (1 Corintis 10: 19-22, NJB)

Ja sigui des d'Egipte, paganisme romà, o d'altres fonts demoníques, l'únic lloc en Quaresma no va venir de la Bíblia era. Tampoc provenen de les antigues tradicions dels primers seguidors de Jesús.

Alguns pensen que són prou forts espiritualment perquè puguin barrejar el paganisme, però que realment estan despertant la ira de Déu segons l'apòstol Pau.

Pasqua

Moltes persones no s'adonen que Pasqua (Ishtar) se suposa que és la Pasqua, es van traslladar a diumenge a causa de la covardia i l'odi dels Jueus (ibid, p. 101-103).

Noti que fa estudiós protestant J. Gieseler informar sobre el segle II:

El més important en aquest festival va ser el dia de la Pasqua, el 14 de Nisan ... Pel que menjaven pa sense llevat, probablement, igual que els jueus, vuit dies a través ... no hi ha rastre d'un festival anual de la resurrecció entre ells ... els cristians d'Àsia menor crida a favor de la seva solemnitat de la pasqua el 14 de Nisan a John. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Harper & brothers, 1857, p. 166)

Tot i que els cristians mantingut la Pasqua el 14 de ^{Nisan}, a causa que volen distanciar causa de revoltes pels Jueus als ulls de les autoritats romanes, molts dels grecoromans a Jerusalem, Roma i Alexandria (però no l'Àsia Menor) decidit canviar pasqua a un diumenge. En un primer moment, van mantenir una versió de la Pasqua i no es va mantenir un dia de festa de la resurrecció.

Observi també el següent de G. Snyder:

Els primers cristians celebraven la mort de Jesús amb un dinar Pascha (eucaristia) en la data lunar de la Pasqua jueva (nota 1 Cor. 5: 7-8).

Al principi no hi va haver celebració anual de la resurrecció. Amb el temps, en el món gentil, es va afegir el dia de la resurrecció al festival de la Pasqua. Aquell dia era diumenge. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: the formation of early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

A causa de que alguns a Àsia Menor i en altres llocs no estar d'acord amb el canvi de data al diumenge, el Mitra adorar emperador Constantí va convocar el Concili de Nicea, que va declarar diumenge per als grecoromans. Constantino mateix va declarar llavors:

Tinguem llavors tenim res en comú amb la multitud jueva detestable; que hem rebut del nostre Salvador d'una manera diferent. (Eusebius' Life of Constantine, Book III chapter 18).

Els cristians no han de odiar ni Jueus no observar el Dia Sant de Déu, perquè molts jueus crea un intent de fer-ho.

Jesús mai va indicar que la raça jueva era detestable (Era un Jueu) ni que va canviar la data de la Pasqua. No obstant això, adoració del sol Constantí va arribar a la conclusió d'una altra manera. I observant el diumenge és ara coneguda com Pasqua. Però a causa de les pràctiques de culte al sol i l'evitació de pràctiques que es considera massa "jueva" és realment per què Pasqua s'observa quan es tracta.

Moltes de les pràctiques com els seus ous de Pasqua, el conill Pasqua, i el foc de Pasqua vi de paganisme segons fonts catòliques (e.g. Holweck F. G. Easter. The Catholic Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

El bisbe anglicà JB Lightfoot va escriure:

... les Esglésies d'Àsia Menor ... regulats pel seu festival de Pasqua de la Pasqua jueva sense tenir en compte el dia de la setmana, però ... els de Roma i Alexandria i la Gàl·lia va observar una altra regla; evitant així tan sols l'aparença del judaisme. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331)

I el nom de Pasqua? Es tracta d'un respelling de la deessa de l'alba i 'reina del cel' Ishtar:

Ishtar, que era tant la fertilitat com una deessa de la guerra. ... Pasqua o Astarté és, en efecte, el mateix culte d'una antiga secta sexe Babilònia instituït per Semiramis la reina guerrera que tenia una set de sang. (Kush H. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ishtar va ser vist com la personificació del planeta Venus, i juntament amb Shamash, el déu del sol, i Sin, el déu de la lluna, es va formar una tríada astral. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005 p. 760)

La Bíblia adverteix contra el servei de la 'reina del cel':

¹⁷ ¿No veuen el que fan a les ciutats de Judà i a les places de Jerusalem? ¹⁸ Els fills recullen la llenya, els pares encenen el foc,

i les dones pasten la massa, per fer coques a la reina del cel; i per fer ofrenes a déus aliens, per irritar-me. (Jeremies 7: 17-19)

Els pastissos eren similars a 'pastes creuats calents' (Platt C. The Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, p. 71).' La reina del cel'?

Jeremies 7 ... coques a la reina del cel (v. 18). Probablement una referència a la fertilitat de Babilònia-deessa Ishtar, deessa del planeta Venus. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Els cristians no haurien d'haver cridat un dia de festa després d'una deessa pagana les pràctiques que la Bíblia condemna. No obstant això, la majoria dels que professen el cristianisme no semblen tenir un problema amb això.

Dijous i l'amfritrió eucarístic

Com un altre 'substitut' per a la Pasqua, alguns guarden 'Dijous Sant. Aquí està una mica del *L'Enciclopèdia Catòlica* ensenya al respecte:

La festa de Sant (o Sant) Dijous commemora solemnement la institució de l'Eucaristia i és la més antiga de les celebracions pròpies de la Setmana Santa. A Roma diverses cerimònies d'accessoris es van afegir a principis d'aquesta commemoració ... que aporta entorn de l'aniversari de la institució de la Litúrgia. ...

El Dijous Sant es va recollir amb una successió de cerimònies de caràcter alegre. el baptisme dels neòfits, la reconciliació dels penitents, la consagració dels sants olis, el rentat dels peus, i la commemoració de la Santíssima Eucaristia ... (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911)

El 'institució de l'Eucaristia' se suposa essencialment per referir-se al canvi de símbols associats amb la Pasqua de Jesús. L'Església de Roma admet que va afegir cerimònies a ell, que era un esdeveniment anual, i que es practicava el rentat de peus. L'Església de Roma admet en un altre lloc que els laics utilitzen per fer el rentat de peus, però que ja no és la

seva pràctica (Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

El 'amfitrió eucarístic', que ara és utilitzat per l'Església de Roma es diferencia del que van fer els cristians originals.

L'Enciclopèdia Catòlica ensenya:

El pa destinat a rebre l'Eucaristia Consagració es diu comunament l'amfitrió, i encara que aquest terme pot igualment ser aplicada al pa i el vi del sacrifici, és més reservada especialment per al pa. Segons Ovidi la paraula ve del *hostis*, enemic: "*Hostibus a domitis hostia nomen habet*", perquè els antics oferien els seus enemics vençuts com a víctimes als déus. No obstant això, és possible que l'hòstia es deriva de *hostire*, a la vaga, com es troba en Pacuvio els primers cristians ... simplement utilitza el pa que serveix com a aliment. Sembla que la forma difereix molt poc del que és en els nostres dies. (Leclercq H. "Host" The Catholic Encyclopedia. Vol. 7. Nihil Obstat. June 1, 1910)

Els primers cristians van utilitzar el pa sense llevat, i no una sèrie rodona que s'assembla al 'sol' que es va utilitzar en el paganisme.

Assumpció de Maria

Els primers cristians originalment no reconeixen Jesús mare Maria. Llavors, on va sorgir la idea de l'assumpció de Maria ve?

Bàsicament, des de la literatura apòcrifa al segle IV (o possiblement des de finals del segle III), però sobretot fins i tot més tard que això. Tot i que el Epifanio Catòlica va tractar d'investigar, ell estava segur quan realment va desenvolupar per primera vegada, es relaciona clarament amb les dones que tenien al culte a la deessa pagana (Panarion d'Epifanio, 78.11.4).

Els antics romans tenien un festival de 1-3 dies per a la deessa Diana. En el primer dia en què suposadament va venir a la terra i al tercer dia, 15 d'agost, pel que sembla va celebrar la seva assumpció al cel com la reina del cel. Aquest és el mateix dia de la festa catòlica de l'Assumpció de Maria (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha: "a Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Alguns no

consideren que això és un accident o una coincidència (Green CMC. Roman religion and the cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62; Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings V1, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Hi ha una connexió entre Diana i diverses altres deesses i quants vista Maria (Fischer-Hansen, pàg. 49). No obstant això, el sant catòlic Agustín es va referir específicament a Diana com un de diversos "déus falsos i mentiders" (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Se sospita que aquest va ser adoptat formalment a l'Església de Roma, almenys en part a causa de la influència de l'Islam com a filla 'verge' de Muhammad Fatima suposadament també va ascendir al cel. El 'suposat' no és un Dia de la Santa Bíblia. Es tracta d'una 'reina del cel' reenvasament (Jeremies 7: 17-19), l'arrossegament pagana.

Dia de Halloween / de Tots Sants

Si bé la idea d'honrar la memòria de la vida i la mort d'una persona com un sant no s'oposa a l'Escriptura (cf. Jutges 11: 38-40), veneració dels sants i de sacrificar ells s'oposa als ensenyaments apostòliques.

Satanàs volia Crist a inclinar i adorar-lo (Mateu 4: 9), però Jesús es va negar (Mateu 4:10). Simó el Mag (Fets 8: 9-23) informa, va animar els seus seguidors a venerar / adorar-lo (Irenaeus. Adversus haereses, Book 1, Chapter 23, Verses 1-5).

L'apòstol Pere no només denunciava Simó el Mag, va prohibir un Gentil s'arquegi cap avall o que ret homenatge a ell (Fets 10: 25-26). L'Apòstol Pau va prohibir gentils de sacrificar ell i Bernabé (Fets 14: 11-18). Els Apòstols, bàsicament, tant va argumentar que eren homes i això no s'ha de fer. Els primers cristians van entendre això i no van fer tals. Amb el temps, però, alguns heretges van començar a venerar les relíquies de finals del segle II.

La veneració dels sants reclamades va començar a ser un problema significatiu amb les esglésies greco-romans als segles IV i posteriors, malgrat el fet que no era una pràctica apostòlica.

Observa el següent:

Mitjançant la incorporació d'imatges familiars paganes, com ara déus celtas, l'Home Verd, i els caps bicefàlica dins de les esglésies i catedrals, funcionaris de l'església anima a la població a barrejar-les dues tradicions espirituals en la seva ment suposadament facilitar la seva acceptació de la nova religió i facilitar la transició de les velles formes al nou. (Pesznecker S. Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry. Career Press, 2006, p. 85)

En un llibre, l'afirmació anterior precedida d'una versió truncada del següent al Papa "Gregorio'El Gran ', va escriure al voltant de l'any 600 dC:

Digues als Agustí que ell ha de ser de cap manera destrueixen els temples dels déus, sinó més aviat els ídols dins d'aquests temples. Deixi que ell, després que ell els ha purificat amb aigua beneïda, lloc altars i relíquies dels sants en ells. Perquè, si aquests temples estan ben construïts, han de ser convertits de l'adoració dels dimonis al servei del veritable Déu. ... Que tant, en el dia de la dedicació de les seves esglésies, o en la festa dels màrtirs les relíquies es conserven a ells, ells mateixos construir barraques zona de les temples d'una sola vegada i celebrar l'ocasió amb un banquet religiós. Sacrificaran i menjar als animals ja no més com una ofrena al diable, sinó per a la glòria de Déu a qui, com el donador de totes les coses, donaran gràcies per haver estat saciat. (Gregory I: Letter to Abbot Mellitus. Epsitola 76, PL 77: 1215-1216)

Papa Gregori va defensar la incorporació de les pràctiques paganes. No obstant això, la Bíblia s'oposa a això i aquest tipus de sacrificis com demoníacs (1 Corintis 10: 20-21). A més, la Bíblia ensenya que després del sacrifici de Jesús que no hi ha necessitat de sacrificis d'animals (Hebreus 10: 1-10). Permetent que l'anterior per a 'sants dies de mostra que això és també relíquia del paganisme i que són realment les vacances demoníiques.

Molts vestit bíblicament inadequadament (cf. 1 Timoteu 2: 9) i, de vegades també com bruixes (que la Bíblia condemna- Èxode 22: 8) en Halloween. Això no és una celebració en la Bíblia apropiat i certament no era un dels primers cristians.

Tots Sants es va declarar al segle VII, i més tard es va traslladar a 1 de novembre i a la nit abans es coneixia com Halloween (Mershman F. All Saints' Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 1. Nihil Obstat. March 1, 1907).

31 d'octubre va ser un dia els antics druides van observar:

Els druides, i l'ordre dels sacerdots en l'antiga Gàl·lia i Gran Bretanya, creien que el dia de Halloween, fantasmes, esperits, fades, bruixes, elfs i van sortir a fer mal a les persones. ... A partir d'aquestes creences druides vénen de l'ús actual de les bruixes, fantasmes i gats a les festivitats de Halloween ... El costum d'usar les fulles, carabasses i tiges de blat de moro com decoracions de Halloween ve dels druides. Els primers pobles d'Europa també tenien un festival similar a les vacances druida ... Al 700, l'Església Catòlica Romana denominats 1 de novembre com el Dia de Tots Sants. Les velles costums pagans i la festa cristiana es van combinar en la festa de Halloween. (Halloween. World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966: 25-26)

Pot ser d'interès per a considerar el que va escriure un escriptor catòlic:

Per què un Papa posar la festa catòlica dels morts a la part superior de les celebracions dels morts dels pagans? A causa de les festes catòliques estan en continuïtat i complir amb el significat dels pagans. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

És un fet que molts d'ells associats amb l'Església de Roma gust i disposen sobre les connexions paganes per la seva fe. És la Bíblia que ells, amb tot, han de mirar a com la font de la doctrina (cf. 2 Timoteu 3:16) i que condemna l'ús de formes paganes de culte (Deuteronomi 12: 29-32; Jeremies 10: 2-6; 1 Corintis 10:21; 2 Corintis 6: 14-18).

Nadal

La Bíblia no dona suport a la celebració d'aniversari, incloent el de Jesús. La primera Església de Roma no celebrar el Nadal, ni cap altre aniversari. Celebracions d'aniversari seguien condemnades a la fi del segle 3 per Arnobi (Against the Heathen, Book I, Chapter 64).

D'altra banda, Tertuliano va advertir que per participar en les celebracions d'hivern amb corones i fet un lliurament de regals contemplar els déus pagans. Hi va haver una tal celebració coneguda com la Saturnalia que va ser celebrada pels pagans a finals de desembre.

El "pare de la teologia llatina", va afirmar Tertulià denunciat celebracions d'hivern, com Saturnalia (d'una deïtat pagana el nom significava abundant), que es va transformar en el Nadal com va escriure:

El Minervalia són tant Minerva, com les saturnals de Saturn; Saturn, que necessàriament ha de ser celebrat fins i tot per petits esclaus en el moment de la Saturnalia. Regals d'Any nou de la mateixa manera han de ser capturats en, i la septimontium mantenen; i tots els regals de ple hivern i la festa de Benvolgut Kinsmanship han exigeixi; les escoles han de ser coronades amb flors; les dones dels flamines i el sacrifici edils; l'escola és honrat en els dies sants nomenats. El mateix passa a l'aniversari d'un ídol; cada pompa del diable és freqüentat. Qui va a pensar que aquestes coses es opulents a un mestre cristià, llevat que sigui El que es pensa que siguin adequades així mateix a un que no és un mestre? (Tertullian. On Idolatry, Chapter X)

En l'època de Tertuliano, els bisbes romans Ceferino (199-217) i Calixto (217-222) tenia una reputació de compromís i la corrupció (i això és confirmat per aquests sants catòlics romans com Hippolytus (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book IX, Chapter VI) i persones permeses en la seva església que van comprometre amb el paganisme, etc.

La Saturnalia romana i el mitraisme persa mateixos eren adaptacions d'una religió pagana - fins i tot abans que l'antic culte de misteri de Babilònia. Els antics babilonis celebraven el renaixement Nimrod com el noutat Tamuz adorant a un arbre de fulla perenne. La Bíblia condemna el culte que implica arbres de fulla perenne (Deuteronomi 12: 2-3; Jeremies 03:13, 10: 2-6).

Els babilonis també va celebrar un renaixement del sol durant la temporada del solstici d'hivern. 25 de ^{desembre} va ser finalment triada com la data de naixement de Jesús, perquè el déu del sol culte Saturnalia i una altra va passar en aquesta època de l'any:

En 354 dC, Bisbe Liberi de Roma va ordenar a la gent per celebrar el 25 de desembre. Probablement va triar aquesta data perquè el poble de Roma ja ho van observar com la Festa de Saturn, que celebra l'aniversari del sol. (Sechrist EH. Christmas. World Book Encyclopedia, Volume 3. Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mitra és un déu ... El diumenge era sagrat en honor de Mitra, i el setzè de cada mes era sagrat per a ell com a mediador. Del 25 de desembre es va observar com el seu aniversari, el invicti natalis, el renaixement de l'hivern-sol, no conquistat pels rigors de la temporada. (Arendzen J. Mithraism. The Catholic Encyclopedia, Volume X. Nihil Obstat, October 1, 1911)

L'emperador Constantí havia estat el seguidor del déu solar Mitra, que va ser considerat com el sol invicte i va ser un nascut d'una roca en una cova terra. Potser per això, la seva mare Helena decidir a creure el mite que Jesús va néixer en una rocky cavi per sota del sòl.

Roma ara ensenya això (i aquest autor ha vist que 'Nativitat' apareix diverses vegades a la Ciutat del Vaticà), però al segle III a un dels seus seguidors, Commodianus, condemnat a la deïtat de rock:

El invicte va néixer d'una roca, si se li considera com un déu. Ara ens diuen, llavors, per contra, que és el primer d'aquests dos. La roca ha superat el déu: a continuació, el creador de la roca ha de ser buscada. D'altra banda, encara ho representen també com un lladre; Encara que, si fos un déu, ell certament no va viure per robatori. En veritat que era de terra, i d'una naturalesa monstrosa. I es va tornar bous d'altres persones en les seves coves; tal com ho va fer Caco, que el fill de Vulcà. (Commodianus. On Christian Discipline)

Jesús no va néixer d'una roca, però, que és parcialment com El seu naixement està retratat. Tampoc és cert per ensenyar que Ell va néixer el 25 de desembre. Estudiosos reconeixen que els pastors no haurien estat fora amb els seus ramats en el camp (com la Bíblia mostra a Lluc 2: 8) tan tard com 25 de desembre i que la Bíblia esmentats (Lluc 2: 1-5) "cens hauria estat impossible a l'hivern" (Christmas. The Catholic Encyclopedia, 1908).

Moltes de les pràctiques i costums associats amb el Nadal vénen del paganisme com a veritables erudits s'admetran. Ni els apòstols de Jesús, ni els seus primers seguidors van observar Nadal.

Reenvasades Paguen vacances

Mentre que la Bíblia no prohibeix festes seculares (com sòbria dia observances independència), els primers cristians no resen als sants morts ni observar res com el Dia de Tots Sants, ni Nadal. Moltes deïtats paganes es van canviar essencialment de ser el 'déu d'alguna cosa' a ser anomenat el "sant d'alguna cosa.

Algunes de les pràctiques paganes poden haver canviat, però els dies de festa demoníaqes reenvasades encara no són cristians, ni són els que Jesús i els seus primers seguidors mantenen. Moltes festes que les persones mantenen vi del paganisme, i fins i tot tenen vincles amb el misteri de Babilònia antiga religió. Quan Déu va enviar a Nehemies per ajudar els fills d'Israel que havien estat influenciats per Babilònia, donar-se compte del que va fer Nehemies va dir:

³⁰ Els vaig netejar de tot el pagà. (Nehemies 13:30)

El Nou Testament adverteix d'una fe compromesa i "Misteri Babilònia la Gran '(Revelació 17: 5). Noti el que la Bíblia ensenya que el poble de Déu ha de fer pel que fa a "Babilònia la Gran ':

⁴ Sortiu d'ella, poble meu, perquè no sigueu partícips dels seus pecats, ni rebeu part dels seus plagues. (Revelació 18: 4)

Els cristians han de fugir de la temptació i el pecat (1 Corintis 06:18; 2 Timoteu 2:22), no abraçar ni promoure-la. No han combinen amb pràctiques paganes en el culte del veritable Déu (1 Corintis 10: 19-21; 2 Corintis 6: 14-18), tot i que és una tradició (Mateu 15: 3-9).

11. Dies o Mentides Sant de Déu?

Quins dies s'han de mantenir pels fidels?

Fa més de 1600 anys, els Dies Sants de Déu van ser condemnats pel antisemita, John Chrysostom, que ara es considera que és un sant catòlic i ortodox. Fa uns quants anys, la publicació *cristianisme* protestant *Avui* en realitat es diu John Chrysostom "el més gran predicador de l'església primerenca" (més gran predicador de John Chrysostom Església primitiva. Christianity Today, 8 d agost de 2008).

John Chrysostom predicar públicament en contra dels dies festius de tardor al 387 dC, perquè alguns que professaven el Crist estaven observant-los. S'esmenta específicament la festa de les trompetes, Dia de l'Expiació ('ràpid ... a la porta'), i la Festa dels Tabernacles:

Les festes dels Jueus lamentables i miserables estan a punt de marxar sobre nosaltres un rere l'altre i en ràpida successió: la festa de les trompetes, la festa dels Tabernacles, els dejunis. Hi ha molts a les nostres files que diuen que pensen com nosaltres. No obstant això, alguns d'aquests es va a veure els festivals i altres s'uneixin als Jueus a mantenir les seves festes i observant les seves dejunis. Desitjo conduir aquest perversa costum de l'Església en aquest moment ... Si les cerimònies jueves són venerables i gran, la nostra són mentides ... Déu odia les seves festes i comparteix vostè a ells? Ell no va dir tal o qual festival, però tots ells junts.

El dejuni malvat i brut dels Jueus es troba ara a les nostres portes. Encara que és un dejuni, no us sorprengui que l'hagi anomenat impur ... Però ara que el diable convoca les vostres esposes a la festa de les trompetes i elles fan cas d'aquesta crida, no els contingueu. Deixeu que s'enredin en acusacions d'impietat, deixeu que siguin arrossegades a maneres llicencioses. (John Chrysostom. Homily II Against the Jews I:1; III:4. Preached at Antioch, Syria on Sunday, September 5, 387 A.D.)

És important entendre que John Chrysostom va haver de adonar-se que la segona església del segle a la seva regió va mantenir la Pasqua al mateix temps, els jueus ho van fer, i que l'Església Catòlica encara mantenia Pentecosta. Per tant, predicant el que va fer, John Chrysostom predicar en contra de la seva pròpia església com el romà i els catòlics ortodoxos afirmen mantenir tant la Pasqua i Pentecosta, com aquests dos festivals seria part de "tots a una".

D'altra banda, John Chrysostom en realitat una vegada va escriure a favor d'una "festa dels Jueus" trucades Pentecosta (Chrysostom J. The homilies of S. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople: on the Acts of the Apostles). Per tant, va admetre que després de la resurrecció de Jesús, els fidels havia d'estar present en el que llavors es considera que és una "festa dels jueus."

Si Déu s'oposa a tots aquests dies, ¿per què els apòstols se'ls va impedir? La raó òbvia és que estaven seguint l'exemple de Jesús i no hi havia raó per creure que d'alguna manera s'acabarà.

Com es va esmentar abans, el Nou Testament crida a un dels anomenats "jueus" dies sants Observi el següent d'una traducció catòlica "grans".:

³⁷ I en l'últim, el **gran dia de la festa** es va presentar Jesús, i va plorar (Joan 7:37, Reims Nou Testament).

Llavors, qui té la raó?

Els que segueixen les pràctiques de Jesús o els que els condemnen?

Recordem que John Chrysostom, en aquest cas, una mica declarar correctament:

"Si les cerimònies jueves són venerables i grans, els nostres són mentides."

Per la qual cosa han de ser observats dies? Que tenen un "**gran dia**", segons la Bíblia?

Quins dies són mentides?

John Chrysostom recolzada dies amb llaços paganes com el Nadal i la Pasqua. La seva lògica per al Nadal el 25 de desembre també va ser clarament errònia i es basa en mentides i desinformació (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Hauria de ser obvi que els dies de Déu no són mentides, però Joan Crisòstom (i els de les esglésies que van adoptar aquests dies que ell va promoure) eren clarament mentides. Fins i tot el sant catòlic Thomas Aquinas va escriure que dissabte i bàsicament tots els Dies Sants bíblics tenien el que significa per als cristians (The Summa Theologica of St. Thomas Aquinas.).

Curiosament L'Enciclopèdia Catòlica inclou l'informe, "els paulicianos s'han descrit sovint com una supervivència de principis i pur cristianisme (Fortescue A. Paulicians). Un segle 11 grecoromana va escriure que els paulicianos "representen el nostre culte a Déu com culte als ídols. Com si nosaltres, que honor al senyal de la creu i de les santes imatges, encara es dedicaven a l'adoració dels dimonis" (Conybeare F.C. Addend ix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

La comprensió que molts que professaven el Crist va observar inadecuadament vacances demoníacs no és nou i ha estat condemnat per algun llarg dels segles.

Tradicions i / o la Bíblia?

Relativament poques persones al planeta, fins i tot tracten de mantenir Dies Sants de Déu. La majoria dels que diuen tenir una religió que s'associen amb la Bíblia mantenir a altres dies.

Alguns guarden les festes religioses no bíbliques causa de la pressió dels membres de la família. Alguns no mantenir els Dies Sants bíblics causa de les pressions de la seva societat i / o els seus ocupadors.

Jesús va advertir que els que el van seguir ha d'esperar a tenir problemes amb membres de la família (Mateu 10:36) i el món. Ell no els va dir a un compromís amb un món que suportaria els seus veritables seguidors (Joan 15: 18-19), sinó per lluitar per la perfecció (Mateu 05:48).

La Bíblia de les Amèriques ensenya el següent sobre el poble de Déu:

³ que no es comprometí amb el mal, i que només caminen en els seus camins. (Salm 119: 3)

Està disposat a comprometre amb el mal? **Satanàs tracta de fer que es vegi bé el pecat** (Gènesi 3: 1-6) i apareix com "àngel de llum" (2 Corintis 11: 14-15). Va a mantenir les seves vacances, fins i tot si *semblen* bé a vostè?

Les religions grecoromanes tendeixen a considerar que l'observança de les seves vacances es basa en la tradició, però sovint aquestes tradicions van començar en el paganisme. Atès que molts del passat (i present) líders en les seves creences recolzat aquestes tradicions, molts actuen com si són acceptables a Déu.

Mentre que les tradicions que són consistents amb la paraula de Déu estan bé (cf. 1 Corintis 11: 2, 2 Tessalonicencs 2:15), aquells en conflicte amb la Bíblia no hauria de mantenir-se. Observi que el Nou Testament ho deixa clar:

⁸ Mireu que ningú no us enganyi per mitjà de filosofies i buides subtileses, segons les tradicions dels homes, d'acord amb els principis bàsics del món, i no segons Crist. (Col. 2: 8)

³ Responent ell, els va dir: "Per què també vosaltres violeu els manaments de Déu per la vostra tradició ... ⁷ Hipòcrites profetitzar Isaïes de tu, dient:?!:

⁸ "Aquest poble de a mi amb la seva boca, i m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi ⁹ I en va em honoren, ensenyant com doctrines manaments d'homes '.." (Mateu 15: 3 , 7-9)

La paraula de Déu s'esmenta que molts han acceptat les tradicions que no han de i encoratja el penediment d'aquells que una vegada que s'adonen d'això:

¹⁹ Oh Senyor, la meva força i la meva fortalesa, el meu refugi en el dia de l'afflicció, les nacions hagin vingut, dels confins de la terra i dir: "Certament mentida van posseir els nostres pares han heretat, inutilitat i coses que no són rendibles." (Jeremies 16:19)

La Bíblia ensenya que les observacions religioses estrangeres són demoníacs:

¹⁶ Li van despertar a gelosia amb els déus aliens; Amb abominacions li van provocar a ira. ¹⁷ Van sacrificar als dimonis, no a Déu, A déus que no coneixien, a déus nous, acabats d'arribar que els seus pares no tenen por. (Deuteronomi 32: 16-17)

Noti la confirmació d'aquest concepte per part del difunt cardenal catòlic romà francès Jean-Guenole-Marie Daniélou:

El món pagà i l'Església cristiana són completament incompatibles; un no pot servir al mateix temps a Déu i els ídols. (Daniélou J. The Origins of Latin Christianity. Translated by David Smith and John Austin Baker. Westminster Press, 1977, p. 440)

En veritat, el món pagà i l'Església cristiana són completament incompatibles; un no pot servir al mateix temps a Déu i els ídols.

No obstant això, molts, incloent en la seva església, ho fan avui en dia quan observen festes paganes que han estat modificats amb termes cristians i alguns canvis de la pràctica. Entendre que Jesús va dir: "Si esteu en la meua paraula, realment sereu deixebles meus. I coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures." (Joan 8: 31-32). Dies Sants de Déu ens alliberen de paganisme.

Tinguem en compte que l'apòstol Pau va advertir:

¹⁴ No us uniu en jou desigual amb els incrèduls. Perquè ¿què companyonia té la justícia amb la injustícia? I què comunió la llum amb les tenebres? ¹⁵ ¿I què acord té Crist amb Belial? O quina part el creient amb l'incrèdul? ¹⁶ ¿I què acord hi ha entre el temple de Déu i els ídols? Per a vostè és el temple de Déu viu. Com Déu ha dit:

"I viuré en ells i caminaré entre ells. Jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble."

¹⁷ Per tant,

"Sortiu d'enmig d'ells, i aparteu, diu el Senyor. No toqueu l'impur, i jo us rebré."

¹⁸ 'seré un pare per a tu, I vosaltres em sereu fills i filles, diu el Senyor Totpoderós. (2 Corintis 6: 14-18)

Observi Déu serà un Pare per als que no volen ser part de les pràctiques paganes. No és un Pare a aquells que els abracen com a part del culte.

Encara que alguns actuen com amb les pràctiques que els pagans havien de agrada a Déu, s'enganyen a si mateixos:

³² És a dir, "Volem ser com les nacions, igual que els pobles del món, que serveixen a la fusta i la pedra." Però el que té en ment mai succeirà. (Ezequiel 20:32, NIV)

²⁶ Els seus sacerdots fan violència a la llei i profanen les meves coses santes; no distingeixen entre el sant i el profà; ensenyen que no hi ha diferència entre el immund i el net; i tanquen els ulls a la custòdia dels meus dies de repòs, pel que jo he estat profanat enmig d'ells. (Ezequiel 22:26, NIV)

Déu diu que fa una diferència. En lloc d'això agrada a Ell, incloses les pràctiques paganes portarà seva ira (Ezequiel 30:13)! La defensa de les pràctiques mundanes sensual és demoníac (Santiago 3: 13-15).

Dels Dies Sants de Déu o què?

La Bíblia es refereix a festes de Déu com 'santes convocatons' (per exemple, nombres 28:26; 29:12) OR 'festivals sagrats' (cf. Isaïes 30:29).

La Bíblia condemna repetidament observances paganes com equivocades i demoníacs (1 Corintis 10: 20-21; 1 Timoteu 4: 1). La Bíblia diu que no combinar les celebracions no bíblics en el culte de Déu (Deuteronomi 32; Jeremies 10; 1 Corintis 10: 20-21).

No obstant això, molts han decidit observar un calendari de culte que la Bíblia

no dona suport. L'ús de pràctiques que l'apòstol Joan s'associa amb anticristos (1 Joan 2: 18-19).

Els dies de festa no bíblics són promoguts pels dimonis i han ajudat a enfosquir el pla de Déu per a milers de milions al llarg dels segles.

Jesús va dir que Déu volia ser adorat en veritat;

²⁴ Déu és esperit, i els que adoren, han d'adorar en esperit i veritat. (Joan 04:24, BJ)

dies de festa demoníaqes reenvasament no honren el veritable Déu. Déu vol que confiar en ell i fer les coses a la seva manera, no la teva (Proverbis 3: 5-6).

El bíblica Dies Sants imatge ajuda pla de salvació de Déu. Començant amb el sacrifici de Jesús a la Pasqua, a esforçar-se per viure 'sense llevat' viu, a la crida dels primers fruits d'aquesta edat (Pentecosta), a les trompetes de l'Apocalipsi i la resurrecció, al recordatori del paper de Satanàs en els nostres pecats i sacrifici de Crist, a imaginar-se el regne mil·lenari de Déu a la terra (Festa dels Tabernacles), a la comprensió que Déu va oferir la salvació a tots (últim gran dia), parts del pla de Déu es revela i es fa més tangible als cristians.

La Bíblia diu als cristians a imitar l'apòstol Pau quan va imitar a Jesús (1 Corintis 11: 1).

Jesús va guardar els Dies Sants bíblics (Lluc 2: 41-42; 22: 7-19; Joan 7: 10-38; 13). ¿No hauria de seguir el seu exemple com Ell va ensenyar (Joan 13: 12-15)?

L'Apòstol Paul va mantenir als Dies Sants bíblics (Fets 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24; 27: 9; 28: 17-18; 1 Corintis 5: 7-8; 16: 8). Pau va advertir dels que comprometria amb les pràctiques demoníaqes (1 Corintis 10: 19-21). Les persones que afirmen seguir al Déu de la Bíblia s'han de netejar del paganisme (cf. Nehemies 13:30; 2 Pere 1: 9).

L'Apòstol Joan va mantenir la bíblica Dies Sants, però ha advertit persones que diuen ser cristians no estaven seguint les seves pràctiques:

¹⁸ Fillets, ja és l'últim temps; i com han sentit que l'anticrist ve, així ara han sorgit molts anticristos, pel que sabem que és l'últim temps. ¹⁹ Van sortir de nosaltres, però no eren de nosaltres; perquè si haguessin estat de nosaltres, ei ° hagués

romàs amb nosaltres; però van sortir perquè fos evident, que cap d'ells eren de nosaltres. (1 Joan 2:18-19)

¿Els cristians mantenir els mateixos Dies Sants bíblics com els seus apòstols, com John va mantenir? Joan escrivia que els que falsament diuen ser cristians que no segueixen les seves pràctiques estan funcionant com anticristos.

Quan es tracta de Dies Sants i dia de festa, que anem a escoltar? La paraula de Déu o tradicions dels homes? Si bé pot haver llocs adequats per a la tradició, cap ha d'acceptar tradició que està en conflicte amb la paraula de Déu.

Atès que la paraula de Déu és útil per ensenyar (2 Timoteu 3:16), potser hauríem d'aprendre de Pere i la resposta dels altres apòstols, als líders religiosos de la seva època:

²⁹ Cal obeir Déu abans que als homes. (Fets 05:29)

¿Va a seguir l'exemple de Jesús i els Apòstols, i mantenir Dies Sants de Déu a la seva manera, i no permetre que la tradició dels consells dels homes per aturar vostè?

Va a escoltar els que "proclamar com santes convocacions" (Levític 23: 8,21,24,27,35,36), que són els festivals bíblics de Déu (Levític 23:37)?

Jesús va dir:

²¹ Els meus germans són els qui escolten la paraula de Déu i la compleixen. (Lluc 08:21)

És vostè veritablement un dels germans de Jesús? Els cristians han de ser (Romans 8:29). Hem de ser apartats per la veritat (Joan 17:19).

¿Va vostè i / o casa escoltar la paraula de Déu i fer-ho? Va a mantenir Dies o tradicions Sant de Déu que estan inspirats pel dimoni?

¹⁴ servir el Senyor! ¹⁵ I si mal us sembla servir el Senyor, triïn vostès mateixos a qui van a servir "com els déus pagans" en la terra habiteu. Però pel que fa a mi i la meua casa adorar el Senyor "(Josuè 24: 14-15).

Trieu Dies Sants de Déu.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Dies Sants	El servei de la nit de Pasqua comença a la posta de sol							
	Mar	Abr	Abr	Mar	Abr	Abr	Mar	Abr
	31	20	9	29	16	6	25	12
	Tots els dies sants comencen a la posta de sol del vespre anterior							
Primer Dia dels Pans Sense Llevat	Abr	Abr	Abr	Mar	Abr	Abr	Mar	Abr
	2	22	11	31	18	8	27	14
Últim Dia dels Pans Sense Llevat	Abr	Abr	Abr	Abr	Abr	Abr	Abr	Abr
	8	28	17	6	24	14	2	20
Pentecosta	Maig	Jun	Jun	Maig	Jun	Jun	Maig	Jun
	24	13	4	20	9	1	16	5
Festa de les Trompetes	Set	Oct	Set	Set	Set	Set	Set	Set
	12	2	21	10	28	18	6	24
Dia de l'Expiació	Set	Oct	Set	Set	Oct	Set	Set	Oct
	21	11	30	19	7	27	15	3
Festa dels Tabernacles	Set	Oct	Oct	Set	Oct	Oct	Set	Oct
	26	16	5	24	12	2	20	8
Últim Gran Dia	Oct	Oct	Oct	Oct	Oct	Oct	Set	Oct
	3	23	12	1	19	9	27	15

El dia de Déu va de la posta de sol a la posta de sol. Per tant, tots els dies sants esmentats anteriorment, excepte la nit de Pasqua, comencen la nit anterior a la data indicada.

Per exemple, el 2026 el primer dia dels Pans Sense Llevat comença a la posta de sol de l'1 d'abril i dura fins a la posta de sol del 2 d'abril.

Continuing Church of God

L'oficina de Continuing Church of God als EUA es troba a: PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) — llocs web

CCOG.ASIA Aquest lloc té enfocament a Àsia i té diversos articles en diversos idiomes asiàtics, així com alguns articles en anglès.

CCOG.IN Aquest lloc està dirigit a aquells d'herència indígena. Té materials Anglès i diversos idiomes de l'Índia.

CCOG.EU Aquesta pàgina està dirigida a Europa. Té materials en diversos idiomes europeus.

CCOG.NZ Aquest lloc està dirigit a Nova Zelanda i altres amb un fons descendit a Gran Bretanya.

CCOG.ORG Aquest és el lloc web principal de Continuing Church of God. Es atén persones de tots els continents. Conté articles, enllaços i vídeos, inclosos els sermons setmanals i els Dies Sants.

CCOGAFRICA.ORG Aquest lloc està dirigit als d'Àfrica.

CCOGCANADA.CA Aquest lloc està dirigit als de Canadà.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Aquest és el lloc web en espanyol per a Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Aquest és el lloc web de Filipines amb la informació en anglès i tagalo.

Notícies i Història Llocs Web

COGWRITER.COM Aquest lloc web és una eina important anunci i té notícies, doctrina, articles històrics, vídeos, actualitzacions i profètics.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Aquesta és una eina fàcil de recordar lloc web amb articles i informació sobre la història de l'església.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Aquest és un lloc web de ràdio en línia que cobreix notícies i temes bíblics.

Canals de vídeo de YouTube per a Sermons i Sermonets

BibleNewsProphecy canal. CCOG vídeos sermonette.

CCOGAfrica canal. CCOG missatges en llengües africanes.

CDLIDDSermones canal. CCOG missatges en l'idioma espanyol.

ContinuingCOG canal. CCOG sermons de vídeo.

Dies Sants de Déu Vacances o demoníiques?

Quan es pensa en les vacances, el que ve a la ment? Què pensa d'arbres de fulla perenne, garlandes, conills, ous, pastes en calent creu, i els vestits de les bruixes?

No obstant això, cap d'aquests símbols es va recolzar en la Bíblia. Sap el que la Bíblia realment ensenya?

L'apòstol Pau va escriure:

19 Què estic dient llavors? Que un ídol és alguna cosa, o el que s'ofereix als ídols és alguna cosa? 20 Més aviat, que el que els gentils sacrifiquen, als dimonis ho sacrifiquen i no a Déu, i jo no vull que vosaltres us feu partícips amb els dimonis. 21 No podeu beure la copa del Senyor i la copa dels dimonis; no podeu participar de la taula del Senyor i de la taula dels dimonis. 22 O provoquem la gelosia del Senyor? Som més forts que ell? (1 corinti 10:19-22)

Ha de mantenir els Dies Sants o les festes demoníiques de Déu?